

การประเมินหลักสูตรทหารเสีอราชินี กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์

จ.ส.อ. นัฐวุฒิ บัวชัย

งานนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

กลุ่มวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน

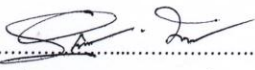
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

เมษายน 2560

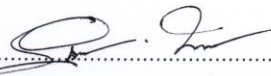
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

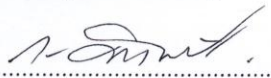
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์และคณะกรรมการสอบงานนิพนธ์ได้พิจารณางานนิพนธ์
ของ จำลิม เอกนัฐวุฒิ บัณฑิต ประจำปีแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

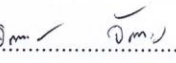
อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(อาจารย์ ดร.อุษณกร ทาวะรัมย์)

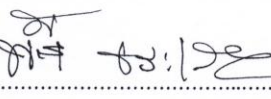
คณะกรรมการสอบงานนิพนธ์

.....ประธาน
(อาจารย์ ดร.อุษณกร ทาวะรัมย์)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กัญญา นันทเพ็ชร)

.....กรรมการ
(อาจารย์ ดร.รชฎ จันทรน้อย)

วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจอนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัญ ธารเสนา)

วันที่.....10.....เดือน.....เมษายน.....พ.ศ.....2560.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “การประเมินหลักสูตรทหารเสื่อราชินี กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์” สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้อนุเคราะห์และช่วยเหลือและให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะอาจารย์ ดร.อุษณกร ทาวะรัมย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้ความรู้และคำแนะนำและตรวจแก้ไขงานนิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จสมบูรณ์ และขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาที่ได้ให้วิชาการศึกษาและอำนวยความสะดวกในกรณีศึกษาของผู้ศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในการจัดทำงานนิพนธ์ครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

การศึกษาครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้หากไม่ได้รับความอนุเคราะห์จาก ร.ท.อนันต์ เหล่าสูง ผู้บังคับกองร้อยสนับสนุนการรบ กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ และกำลังพลที่ ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสื่อราชินีทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้ได้รับข้อมูลครบถ้วน และได้ผลการศึกษาที่เป็นประโยชน์ต่อ การฝึกหลักสูตรทหารเสื่อราชินี ในการปรับปรุงเพิ่มเติมและพัฒนาหลักสูตรให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ ผู้ศึกษาขอขอบความดีและประโยชน์ อันเกิดจากงานนิพนธ์นี้แต่บิดามารดา และคณาจารย์ทุกท่านที่มีพระคุณต่อการศึกษาเป็นอย่างดีเสมอมา

จ.ส.อ. นัฐวุฒิ บัวชัย

58930120: กลุ่มวิชา: การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน; รป.ม. (การจัดการภาครัฐและภาคเอกชน)

คำสำคัญ: การประเมินหลักสูตร/ ทหารเสือราชินี

นักวิจัย: การประเมินหลักสูตรทหารเสือราชินี กรมทหารราบที่ 21

รักษาพระองค์ (THE EVALUATION OF THE CURRICULUM QUEEN'S MUSKETEERS FOR 21ST INFANTRY REGIMENT QUEEN'S GUARD.) อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์: อุษณากร ทาวะรัมย์, รป.ด. 75 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การศึกษาเรื่อง “การประเมินหลักสูตรทหารเสือราชินี กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์” โดยใช้การประเมินตามรูปแบบ CIPP model ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ซึ่งประชากรที่ศึกษาเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือ ตั้งแต่รุ่นที่ 15 ถึง รุ่นที่ 20 จำนวน 208 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี มีความเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริบท เป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาเป็นด้านผลผลิต ลำดับสุดท้ายคือด้านปัจจัยเบื้องต้น
2. ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินีมีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านบริบทในระดับมาก
3. ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินีมีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมปัจจัยเบื้องต้นในระดับมาก
4. ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินีมีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านกระบวนการในระดับมาก
5. ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินีมีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านผลผลิตในระดับมาก

58930120: MAJOR: PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT; M.P.A.

(PUBLIC AND PRIVATE MANAGEMENT)

KEYWORDS: THE EVALUATION OF THE CURRICULUM/ THE 21ST INFANTRY
REGIMENT

NATTHAWUT BUACHAI: THE EVALUATION OF THE CURRICULUM
QUEEN'S MUSKETEERS FOR 21ST INFANTRY REGIMENT QUEEN'S GUARD.

ADVISOR: AUSANAKORN TARVAROM, D.P.A. 75 P. 2017.

This study was conducted to evaluate the curriculum specifically designed for Thai soldiers/ queen's musketeers for 21st infantry regiment queen's guard. based on CIPP Model. To be specific, this model comprises 4 components, including context, input, process, and output. The population participating in this study was 208 people who had attended the training based on the curriculum designed for soldiers in batches 15-20 and had passed it. The instrument used to collect the data was a questionnaire. The results were as follows:

1. Those who had passed this curriculum viewed that it was appropriate at a high level.in terms of its context.

2. Those who had passed this curriculum viewed that it was appropriate at a high level.in terms of its input.

3. Those who had passed this curriculum viewed thatit was appropriate at a high level.in terms of its process.

4. Those who had passed this curriculum viewed that it was appropriate at a high level in terms of its output.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตร.....	10
ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรทหารเสีอราชินี.....	15
ข้อมูลเกี่ยวกับกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์.....	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	27
ประชากร.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	33
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	36
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	36
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านบริบท (C).....	39
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านปัจจัยเบื้องต้น (I).....	46
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้านกระบวนการ (P).....	50
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านผลผลิต (P).....	52
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
สรุปผลการวิจัย.....	55
อภิปรายผล.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	61
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	66
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	75

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลหลักสูตรสามารถสรุปรูปแบบในการประเมินและแนวคิดที่ใช้.....	25
2 Log frame.....	29
3 วิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม.....	34
4 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	36
5 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรุ่นที่เรียน.....	37
6 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา.....	37
7 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ด้านการทำงาน.....	38
8 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง.....	38
9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็นด้านบริบท ในภาพรวมและรายด้าน.....	39
10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็นด้านบริบทเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร.....	39
11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็นด้านบริบทเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร.....	40
12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็นด้านบริบทเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร.....	41
13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็นด้านบริบท เกี่ยวกับชุดวิชาการฝึกภาคที่ตั้ง.....	41
14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็นด้านบริบท เกี่ยวกับ ชุดวิชา การฝึกภาคป่าภูเขา.....	42
15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็นด้านบริบทเกี่ยวกับ ชุดวิชา การฝึกภาคทะเล.....	43
16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็นด้านบริบท เกี่ยวกับ ชุดวิชา การฝึกภาคปฏิบัติการในเมือง.....	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
17	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านบริบท เกี่ยวกับ ชุมวิชา การฝึกภาคอากาศ.....	45
18	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น ในภาพรวมและรายด้าน.....	46
19	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับ สถานที่เรียน.....	46
20	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับ สนามฝึก.....	47
21	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับ ตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร	48
22	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก.....	49
23	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านกระบวนการ ในภาพรวมและรายด้าน	50
24	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านกระบวนการเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน.....	51
25	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านกระบวนการเกี่ยวกับ การวัดผลและการประเมินผลการเรียน.....	52
26	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านผลผลิต	52
27	ผลประเมิน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของ CIPP Model ภาพรวม.....	54

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	2
2	รูปแบบการประเมินของโพรวีส.....	12

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา

การที่ประเทศชาติ มีกองทัพที่จะสามารถป้องกันรักษาเอกราชและอธิปไตยของชาติ มีการพึ่งพาตนเองในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนมีพลังงานภายในประเทศที่เพียงพอ ต่อการใช้ภายในภายในประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคตแล้วแต่เป็นรากฐานของการนำไปสู่ การสร้างความมั่นคงแห่งชาติแทบทั้งสิ้น แต่ ณ ปัจจุบันจากสภาพแวดล้อมของโลกที่มีการ เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว การเกิดแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีใหม่ ๆ ทำให้ความมั่นคงแห่งชาติ ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การป้องกันประเทศ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พลังงาน สิ่งแวดล้อม มีผลกระทบต่อกันอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หากองค์ประกอบของความมั่นคง หนึ่งความมั่นคงใดอ่อนแอลง ก็จะส่งผลกระทบต่อองค์ประกอบความมั่นคงด้านอื่น ๆ ให้อ่อนแอ ตามไปด้วย ดังนั้นสถาบันทหาร เป็นองค์กรที่ฝึกฝนให้คนมีระเบียบวินัย มีความเข้มแข็ง อดทน จงรักภักดี มีความรู้ความสามารถใน ดังนั้นกองทัพบกจึงได้มีการฝึกหลักสูตรพิเศษต่าง ๆ เพื่อเป็น การเพิ่มพูนขีดความสามารถให้กับกำลังพลในกองทัพในการที่จะเสริมสร้างกำลังพลของกองทัพบก ให้มีคุณภาพ มีขีดความสามารถรอบด้าน มีความรู้ มีความสามัคคี มีระเบียบ มีวินัย รู้หน้าที่ มีความซื่อสัตย์ กองทัพบกจึงอนุมัติให้ฝึกหลักสูตร “ทหารเสือ” ขึ้น

หลักสูตรทหารเสือราชินีจึง เป็นหลักสูตรทางทหารหลักสูตรพิเศษหนึ่ง ซึ่งเป็นการฝึก เพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถของกำลังพล โดยจะเป็นการฝึกในลักษณะ การฝึก ด้วยความริเริ่ม ของหน่วย และใช้ครูฝึกของหน่วยทำการฝึกเป็นหลัก ซึ่งกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ฯ ได้รับ อนุมัติจากกองทัพบกให้ดำเนินการ ฝึกหลักสูตรทหารเสือ เพื่อเป็นการสนองในพระราช เสาอนิษฐ์ ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ องค์ผู้บังคับการพิเศษของกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ฯทรงมีพระราชประสงค์ ให้กำลังพลของหน่วย ได้รับการฝึกพิเศษ เพื่อเพิ่มขีด ความสามารถในการที่จะปฏิบัติ ภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ทุกรูปแบบ ทุกสภาพภูมิประเทศ มีจิตใจ กล้าหาญ ซื่อสัตย์ และมี ความจงรักภักดี ซึ่งหลักสูตรทหารเสือราชินีได้ดำเนินการฝึกมาตั้งแต่ปี พุทธศักราช 2524 จนถึงปัจจุบัน โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 21 รุ่น

การประเมินผลกำลังพลที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินีเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำ ให้ ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพและข้อบกพร่องจากการปฏิบัติงานของผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหาร เสือราชินี สิ่งที่ได้จากการประเมินนี้จะเป็นข้อมูลและแนวทางในการพิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไข หลักสูตรให้พัฒนาให้เป็นมาตรฐานให้มากยิ่งขึ้นในการฝึกหลักสูตรในรุ่นต่อ ๆ ไป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่องการประเมินผลของกำลังพลที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี ของ กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ในประเด็นสำคัญของการประเมินผลของผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี ซึ่งจะช่วยให้ทราบข้อมูลและแนวทางในการปรับปรุงหรือแก้ไขในหลักสูตร เพื่อยกระดับคุณภาพของหลักสูตรให้เป็นมาตรฐานยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อประเมินผลการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบจำลองซิป IPP model
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี
3. เพื่อติดตามการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์หลังจากสำเร็จหลักสูตร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบประเมินผล กำลังพลที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี ของกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ตั้งแต่วันที่ 15 ถึง วันที่ 20 โดยใช้แบบประเมินจำลองซิป (CIPP model) ของ สตัฟเฟิลบีม

<p>ด้านบริบท</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. วัตถุประสงค์หลักสูตร 2. โครงสร้างของหลักสูตร 3. เนื้อหาของหลักสูตร 	<p>ด้านปัจจัยเบื้องต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สถานที่ 2. ตำรา เอกสาร สื่อการเรียนการสอน 3. อุปกรณ์อำนวยความสะดวก 	<p>ด้านกระบวนการ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรทหารเสือราชินี 2. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน 	<p>ด้านผลผลิต</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ระดับความรู้ ทักษะและ 2. ความสามารถของสำเร็จหลักสูตร
--	--	--	--

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ด้านเนื้อหา การประเมินหลักสูตรครั้งนี้ใช้รูปแบบการประเมินแบบจำลองซิป CIPP Model ตามกรอบแนวคิดดังนี้

1. ด้านบริบท (Context evaluation) มีการประเมิน 3 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 วัตถุประสงค์หลักสูตร
 - 1.2 โครงสร้างของหลักสูตร
 - 1.3 เนื้อหา ของหลักสูตร
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น(Input evaluation) มีการประเมิน 4 ด้าน ได้แก่
 - 2.1 สถานที่เรียน
 - 2.2 สนามฝึก
 - 2.2 ตำรา เอกสาร สื่อการเรียนการสอน
 - 2.3 อุปกรณ์อำนวยความสะดวก
3. การประเมินกระบวนการ (Process evaluation) คือ การประเมินความเหมาะสมของกระบวนการผลิต มีการประเมิน 2 ด้าน ได้แก่
 - 3.1 การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรทหารเสือราชินี
 - 3.2 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
4. การประเมินผลผลิต (Product evaluation) คือการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา มีการประเมิน 2 ด้าน ได้แก่
 - 4.1 ระดับความรู้,ทักษะและ
 - 4.2 ความสามารถของผู้สำเร็จหลักสูตร

ด้านประชากร ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือ ตั้งแต่รุ่นที่ 15 ถึง รุ่นที่ 20 ภายในกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ฯ จำนวนทั้งหมด 430 คน

ด้านระยะเวลา ในการศึกษาได้ทำการศึกษาระหว่าง มกราคม ถึง พฤษภาคม 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักสูตรทหารเสือราชินี หมายถึง หลักสูตรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อสนองพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ที่มีพระราชประสงค์ให้กำลังพลได้รับการฝึกพิเศษเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติการทุกรูปแบบ ทุกสภาพภูมิประเทศ

กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ หมายถึง หน่วยทหารรักษาพระองค์ เหล่าทหารราบ
ขึ้นตรงต่อกองพลทหารราบที่ 2 รักษาพระองค์ กองทัพภาคที่ 1 ได้รับพระราชทานสมญานาม
จากสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ ว่า “ทหารเสือนวมินทรราชินี”

การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง การประเมินผลหลักสูตรว่าควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไร
เพื่อพัฒนาคุณภาพของหลักสูตรให้ดีกว่าเดิม โดยใช้รูปแบบการประเมินของ สตฟเฟิลบีม หรือที่
เรียกโดยทั่วไปว่า แบบจำลองซิป (CIPP model) ดังนี้

1. ด้านบริบท (Context-C) หมายถึง การประเมินความเหมาะสมของวัตถุประสงค์
ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา สาระของหลักสูตร
2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input-I) หมายถึง การประเมินความเหมาะสมและความเพียงพอ
ของ สถานที่เรียน ตำรา เอกสาร และสื่อการเรียนการสอนประกอบหลักสูตร
3. ด้านกระบวนการ (Process-P) หมายถึง การประเมินความเหมาะสมของการจัดการ
เรียนการสอนของหลักสูตรทหารเสือนราชินี การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน
4. ด้านผลผลิต (Product-P) หมายถึง การประเมินระดับความรู้ ทักษะ และขีด
ความสามารถของผู้สำเร็จหลักสูตรและการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน
ภาคที่ตั้ง หมายถึง การฝึกปรับพื้นฐานและสภาพร่างกายและจิตใจ ซึ่งทำการฝึกภายใน
ค่ายนวมินทรราชินี
ภาคป่าภูเขา หมายถึง การฝึกการจับบังคับม้าและการควบคุมสัตว์บรรทุกต่างและ
การลาดตระเวนในพื้นที่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน
ภาคทะเล หมายถึง การฝึกการปฏิบัติการทางทะเล การฝึกภายในค่าย นวมินทรราชินี
และพื้นที่ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี
ภาคปฏิบัติการในเมือง หมายถึง การฝึกการต่อต้านการก่อการร้ายและการรบ
ในสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ พื้นที่การฝึกในจังหวัดชลบุรีและกรุงเทพมหานคร
ภาคอากาศ หมายถึง การฝึกการแทรกซึมทางอากาศ (การกระโดดร่มแบบกระตุกเอง)
ใช้พื้นที่การฝึกในภาคพื้นดินภายในค่าย นวมินทรราชินี และ พื้นที่ใน อำเภอวัฒนานคร จังหวัด
สระแก้ว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำผลการประเมินหลักสูตรทหารเสือนราชินีไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง
แก้ไขและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและทันสมัยมากยิ่งขึ้น

2. กำลังพลที่ผ่านการฝึกหลักสูตรสามารถนำความรู้จากการฝึกมาใช้ประโยชน์
ในการทำงาน

3. สามารถนำปัญหา อุปสรรค จากการฝึกหลักสูตรมาเป็นแนวทางในการปรับปรุง
พัฒนาหลักสูตรในการฝึกกำลังพลในรุ่นต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการประเมินผลหลักสูตรทหารเสีอราชินี ของกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ผู้วิจัยได้ค้นคว้า เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการศึกษาวิจัย โดยแบ่งออกเป็นหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร
 - 1.1 ความหมายของหลักสูตร
 - 1.2 องค์ประกอบหลักสูตร
 - 1.3 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร
 - 2.1 ความหมายการประเมินหลักสูตร
 - 2.2 รูปแบบการประเมินผลหลักสูตร
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร
3. ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรทหารเสีอราชินี
4. ข้อมูลเกี่ยวกับกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตร

ความหมายของหลักสูตร

นักวิชาการหลาย ๆ ท่านได้ให้ความหมายของคำว่า “หลักสูตร” ไว้หลายทัศนะด้วยกัน ซึ่งผู้วิจัยได้สนใจและนำมาเป็นตัวอย่างให้ทราบดังนี้

ภิญโญ สาธร (2516, หน้า 270-284) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร ในทัศนะของนักบริหารการศึกษา ว่าหลักสูตร น่าจะหมายถึง โครงการศึกษาที่กำหนดให้นักศึกษาเรียนรู้และพัฒนาตนเองตามแผนการศึกษาหรือโครงการศึกษาที่โรงเรียนปฏิบัติเพื่อให้บรรลุผลทางการศึกษาตามแผนการศึกษานั้นเอง หลักสูตร คือ โครงการเตรียมนักศึกษาหรือเยาวชนของชาติให้เป็นสมาชิกที่มีประสิทธิภาพของสังคม สังคมแต่ละสังคมไม่จำเป็นที่จะต้องหรือมีความจำเป็นเหมือนกันสังคมไทยย่อมแตกต่างจากสังคมอเมริกันและสังคมอื่น ๆ หลักสูตรไทยจึงอาศัยกฎเกณฑ์ที่ได้ศึกษารวบรวมมาจากสภาพความจำเป็นของสังคมไทย

ธำรง บัวศรี (2532, หน้า 6, อ้างถึงใน จาตุรงค์ มัจฉิต, 2549, หน้า 8) ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หลักสูตรหมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้น เพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระ กิจกรรม และมวลประสบการณ์ในแต่ละ โปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

ปทีป เมธาคุณวุฒิ (2544, หน้า 1 อ้างถึงใน ธงชัย งามะพันธ์, 2547, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของหลักสูตร คือ แผนของการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของการศึกษา วิธีการเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมาย ซึ่งหมายถึง การพิจารณาคัดเลือกจัดรวบรวม และเรียบเรียงเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ ตลอดจนการประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนเป็นบุคคลที่มีสติปัญญาและคุณธรรม สามารถสร้างเสริมองค์ความรู้คิดวิเคราะห์ได้และนำความรู้มาแก้ปัญหา และสร้างสรรค์ในส่วนวิชาการ วิชาชีพ และการดำรงชีวิต

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 3-4 อ้างถึงใน อนิรุธ สวัสดิ์, 2549, หน้า 5) ได้รวบรวมและให้ความหมายของหลักสูตรที่มีผู้ใช้กันมาก มี 5 ประการ ซึ่งประกอบด้วย

1. หลักสูตร คือ รายวิชา หรือเนื้อหาวิชาที่เรียน
2. หลักสูตร คือ จุดมุ่งหมายที่ผู้เรียนพึงบรรลุ
3. หลักสูตร คือ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้ หรือ ประสบการณ์ที่คาดหวังแก่นักเรียน
4. หลักสูตร คือ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนที่จัดโดยโรงเรียน
5. หลักสูตร คือ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน

Good (1073, p. 7 อ้างถึงใน ปานสิริ ไพศาลนนทน, 2544, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ ประการแรก หลักสูตรคือเนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เช่น หลักสูตรสังคมศึกษา หลักสูตรศิลปศึกษา เป็นต้น ความมุ่งหมายของหลักสูตรในข้อนี้หมายถึงหลักสูตรเป็นรายวิชา ประการที่สอง หลักสูตรคือเค้าโครงทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอนซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้มีความรู้จบชั้นหรือให้รับประกาศนียบัตร เพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อไปในทางอาชีพต่อไป ความหมายในข้อนี้หมายถึงหลักสูตรทั้งฉบับ รวมทุกวิชาเข้าด้วยกัน ประการสุดท้าย หลักสูตรคือกลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งนักศึกษาได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนและสถาบันศึกษา ความหมายในข้อนี้หมายถึงหลักสูตรทั้งฉบับซึ่งประกอบด้วยเนื้อหาวิชาส่วนหนึ่ง และประสบการณ์อีกส่วนหนึ่ง

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษานิยามของคำว่าหลักสูตรสรุปได้ว่า หลักสูตรคือเนื้อหาวิชาของการศึกษาที่ได้ออกแบบและตั้งเกณฑ์และผลสัมฤทธิ์ไว้เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายตามหลักสูตรที่ได้กำหนดไว้ในแบบของหลักสูตรนั้น ๆ ซึ่งการศึกษาคั้งนี้ผู้วิจัย

ทำการศึกษาหลักสูตรทหารเสือราชินี ที่มีวัตถุประสงค์ ในการถวายเป็นความปลออดภัยราชวงศ์และรักษาความปลออดภัยบุคคลสำคัญ และสามารถทำการรบได้ทุกสภาพอากาศและทุกภูมิประเทศไม่ว่าจะทางอากาศ ทางน้ำและทางพื้นดิน

องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตรนับว่าเป็นส่วนที่สำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์ เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรไปด้วย สำหรับองค์ประกอบของหลักสูตรนั้นมีผู้ให้ทัศนะไว้หลายท่านด้วยกันเช่น

Taba (1962, p. 4 อ้างถึงใน ปานศิริ ไพศาลนันท์, 2544, หน้า 7) กล่าวว่าหลักสูตรประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 อย่าง คือ

1. วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์วิชา
2. เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอนแต่ละวิชา
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. โครงการประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

สุมิตร คุณานุกร (2523, หน้า 8) ได้ปรับปรุงองค์ประกอบในแนวนี้ให้สมบูรณ์แบบในแง่ของการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพ โดยกำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรเป็น 5 ประการคือ

1. วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์วิชา
2. เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอนแต่ละวิชา
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. โครงการประเมินผลการสอนตามหลักสูตร
5. การปรับปรุงหลักสูตร

ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์ (2541, หน้า 20) ได้ให้ความหมายขององค์ประกอบหลักสูตรว่าควรประกอบด้วย

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. วัสดุประกอบหลักสูตร
5. กระบวนการเรียนการสอน

สุริยะ อยู่เย็น (2530, หน้า 20) ได้ให้ความหมายขององค์ประกอบหลักสูตรว่าควรจะประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. จุดมุ่งหมาย หรือ วัตถุประสงค์
2. การจัดการเรียนการสอน
3. เนื้อหาวิชา
4. การประเมินผล

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 17) กล่าวว่า องค์ประกอบของหลักสูตรที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. จุดหมายของหลักสูตร หมายถึง ความตั้งใจหรือคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในผู้ที่จะผ่านหลักสูตร เป็นตัวกำหนด ทิศทางและขอบเขตการศึกษา
2. เนื้อหา เป็นการเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนด
3. การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นการกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ในการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ เช่น การเตรียมความพร้อมด้าน บุคลากร และการดำเนินการสอน
4. การประเมินผลของหลักสูตร เป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหรือไม่

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาและสรุปได้ว่าองค์ประกอบของหลักสูตรคือส่วนสำคัญของหลักสูตรที่ได้กำหนดขึ้นได้ชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น ๆ ต้องการฝึกอบรมอย่างไรรวมไปถึงเนื้อหาของหลักสูตรกระบวนการสอนซึ่งจะมีองค์ประกอบหลัก ๆ ด้วยกัน 4 ส่วน คือ วัตถุประสงค์ หลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร กระบวนการเรียน และการประเมินผลจนกระทั่งไปถึงการนำหลักสูตรที่ได้ฝึกศึกษาไปใช้

นอกจากนี้นักวิชาการต่างประเทศ และไทย ต่างเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์,จุดมุ่งหมายของหลักสูตรดังนี้

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 68-69) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร ต้องมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป ต้องมีความสำคัญ หรือ คุณค่าต่อผู้เรียน ต้องใช้ภาษาที่ชัดเจน ต้องมีการพัฒนาผู้เรียนทั้งในสติปัญญา ทักษะ เจตคติ ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความจริง และต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

Pratt (1980 อ้างถึงใน อนิรุช สวัสดิ์, 2549, หน้า 6) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่าเป็นการบอกถึงความต้องการอย่างชัดเจน ความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ กะทัดรัดไม่เยิ่นเย้อ มีความถูกต้องแน่นอน มีความสมบูรณ์ในตัว และเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ดังนั้นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรซึ่งเป็นส่วนสำคัญของหลักสูตรเพราะจุดประสงค์ของจุดมุ่งหมายหลักสูตรคือให้ผู้เข้ารับศึกษา ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตร

ความหมายการประเมินผลหลักสูตร

ในการทำงาน การประกอบธุรกิจ หรือการดำเนินการศึกษามีขั้นตอนในการดำเนินงาน แต่ขั้นตอนตอนหนึ่งจะขาดเสียมิได้ คือ การประเมินผล ที่เป็นขั้นตอนสำคัญยิ่ง เพื่อให้รู้ว่า จุดมุ่งหมายนั้นเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ จุดมุ่งหมายนั้นจะต้องแก้ไขหรือไม่ หรือจุดมุ่งหมายนั้น อาจจะตั้งสูงเกินไปจนไม่สามารถดำเนินโครงการได้ การทำงานได้ผลตามความมุ่งหมายตามที่ กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด การทำงานนั้นมีอุปสรรคอะไรบ้าง เพื่อที่จะให้ผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจ วินิจฉัยสั่งการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงพัฒนาต่อไป แต่การประเมินผลทางการศึกษาหรือการ ฝึกอบรม ส่วนหนึ่งที่จะประเมินผลได้คือที่หลักสูตร การจัดทำหลักสูตรต่าง ๆ ว่าผู้นำจัดทำ หลักสูตรได้จะต้องคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานว่ามาจากแหล่งใด แล้วนำมากำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย มีการเลือกเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายนั้น ตลอดจนวิธีการสอน ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาหลักสูตรที่สร้างเสร็จมาแล้วจะต้องมีการประเมินผล ว่าเป็นอย่างไร

มีผู้ให้คำจำกัดความของการประเมินผลหลักสูตรไว้หลายทัศนะ ซึ่งในที่นี้จะนำมากล่าว เพียงความหมายกว้าง ๆ ดังนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2554, หน้า 182) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลคือ การมุ่งตอบคำถามเชิงคุณค่า ในการค้นหาคำตอบมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้คำตอบที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ เชิงพัฒนาปรับปรุง และการตัดสินใจอนาคตของงาน ความสำคัญของการประเมินผล คือการแสดงความรับผิดชอบที่สามารถตรวจสอบได้

นิรมล ศตวุฒิ (2543, หน้า 105) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร หมายถึง การหาคำตอบว่า หลักสูตรบรรลุผลตามที่กำหนดจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่ บรรลุผลมากน้อยเพียงไร และสาเหตุที่ไม่บรรลุผลเพราะอะไร การประเมินหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้ หลักสูตรกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรว่าการนำหลักสูตรไปใช้จริงแล้วนั้นได้ผลใกล้เคียงกับ จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่

อิทธิศักดิ์ คณะเจริญ (2533, หน้า 20) ได้ให้คำจำกัดความของการประเมินผลหลักสูตร คือ การหาคำตอบว่าหลักสูตรนั้นสัมฤทธิ์ผลตามที่กำหนดไว้ในความมุ่งหมายหรือไม่ มากน้อย เพียงใด

สันต์ ธรรมบำรุง (2535, หน้า 138-139) ยังกล่าวไว้ว่า การประเมินผลหลักสูตรเป็นการ พิจารณาคุณค่าของหลักสูตร โดยอาศัยการรวบรวมข้อมูลและใช้ข้อมูลจากการวัดในแง่ต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณารวมกัน และสรุปว่าหลักสูตรที่สร้างขึ้นมานั้นมีคุณค่า

เป็นอย่างไร มีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใด หรือได้รับผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือมีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงต่อไป การประเมินผลจะส่งผลไปยังผู้มีอำนาจ โดยการตัดสินใจว่าหลักสูตรนั้นสมควรจะแก้ไขปรับปรุงเพียงใด มีปัญหาอะไรบ้างในการใช้หลักสูตรนั้นเพื่อปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพที่ดีโดยมีกระบวนการพัฒนาหลักสูตรอยู่ 5 ขั้นตอน

1. การวิเคราะห์สถานการณ์ (Situation analysis)
2. การเลือกวัตถุประสงค์ (Selection of objectives)
3. การเลือกและจัดเนื้อหา (Selection and organization of content)
4. การเลือกและวิธีจัดวิธีการ (Selection and organization of methods)
5. การประเมินผล (Evaluation)

Stufflebeam (1971, p. 128 อ้างถึงใน จาตุรงค์ มีจิตร, 2549, หน้า 10) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่าเป็นกระบวนการหาข้อมูล เก็บข้อมูล เพื่อนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีกว่าเดิม

รูปแบบการประเมินผลหลักสูตร

รูปแบบการประเมินมีอยู่หลายแบบ รายละเอียดของรูปแบบการประเมินโดยย่อประกอบด้วย

1. รูปแบบการประเมินของปุยแซงก์ (Puisseance analysis technique) วิธีการประเมินผลหลักสูตรแบบนี้ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ 3 ส่วนของหลักสูตร ซึ่งได้แก่ จุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน และเทคนิคการวัดผลการเรียนการสอน แต่ละองค์ประกอบมีการจำแนกออกเป็นข้อย่อย ๆ และให้คะแนนแต่ละข้อย่อยโดยน้ำหนักคะแนนไม่เท่ากัน (นิสารัตน์ ศิลปะเดช, 2536, หน้า 85-86)

2. รูปแบบการประเมินของเสต็ค (Stake's congruence-contingency model) เสต็คได้เสนอหัวข้อของเกณฑ์ที่จะใช้ในการวิเคราะห์หลักสูตรไว้ 3 หัวข้อ ประกอบด้วย ด้านสิ่งที่มีมาก่อน เช่น เนื้อหาในหลักสูตร วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน เป็นต้น ด้านกระบวนการเรียนการสอน หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ครูกับผู้ปกครอง ฯลฯ และด้านผลผลิต เช่น สัมฤทธิผลของนักเรียน ทักษะต่าง ๆ ของนักเรียน เป็นต้น (สุนีย์ ภูพันธ์, 2546, หน้า 260-261)

3. รูปแบบการประเมินของโพรวัต (Provus discrepancy evaluation model) การประเมินแบบนี้ จะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนที่สำคัญ คือ (นิสารัตน์ ศิลปะเดช, 2536, หน้า 91)

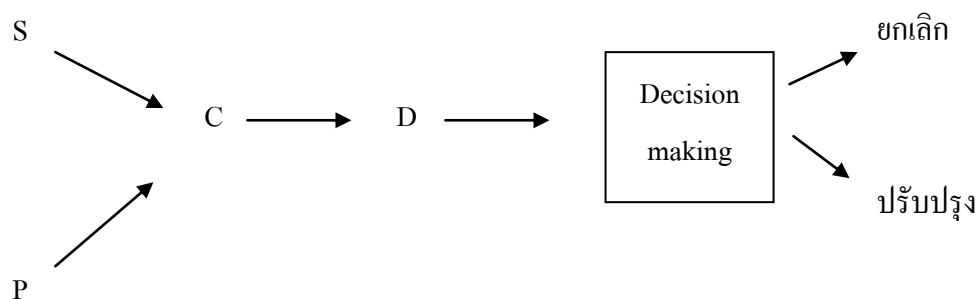
- 3.1 ตั้งเกณฑ์มาตรฐาน (Stendard-S) ผู้ประเมินหลักสูตรกำหนดเกณฑ์มาตรฐานของสิ่งที่วัดว่าต้องการระดับใด

3.2 รวบรวมผลการปฏิบัติ (Performance-P) ผู้ประเมินผลจะต้องรวบรวมข้อมูลในเรื่องของสิ่งที่วัดให้มากที่สุดที่จะนำข้อมูลไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

3.3 เปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (Compare-C) นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 3.2 ไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3.1

3.4 จำแนกแตกต่าง (Discrepancy-D) ระหว่างผลที่ขึ้น กับเกณฑ์มาตรฐาน

3.5 ทำการตัดสินใจ (Decision-making) เป็นการอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับหลักสูตรนั้น เช่น จะยกเลิกหลักสูตรนั้นหรือไม่ หรือ จะปรับปรุงให้หลักสูตรมีคุณภาพดีขึ้น

ภาพที่ 2 รูปแบบการประเมินของไทเลอร์

4. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler model) เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรโดยพิจารณาตัดสินจากการบรรลุผลสำเร็จ ของจุดมุ่งหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้ โดยควรตอบคำถาม 4 ข้อ ให้ชัดเจน คือ (นิศารัตน์ ศิลปเดช, 2536, หน้า 87)

4.1 มีจุดมุ่งหมายใดบ้างที่โรงเรียนต้องการ

4.2 มีประสบการณ์ทางการศึกษาใดบ้างที่จะทำให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว

4.3 ควรจัดประสบการณ์ทางการศึกษาเหล่านั้นอย่างไรจึงจะเกิดประสิทธิภาพ

4.4 จะตัดสินได้โดยวิธีใดว่าจุดมุ่งหมายเหล่านั้นบรรลุผลตามต้องการ

ดังนั้นรูปแบบการประเมินแบบนี้ เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ที่เป็นเหตุเป็นผลต่อกันขององค์ประกอบหลักสูตร 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายทางการศึกษา ประสบการณ์การเรียนรู้และสัมฤทธิ์ผลของการเรียน

5. รูปแบบการประเมินของ สต๊ฟเฟิลบีม หรือที่เรียกโดยทั่วไปว่า แบบจำลองชิป (CIPP model) เป็นกระบวนการของการวิเคราะห์เพื่อให้ได้มา ซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจ ซึ่งประกอบไปด้วยการประเมิน 4 ประเภท ประกอบด้วย (ทิสนา เขมมณี, 2535, หน้า 148)

5.1 Context evaluation หมายถึง การประเมินวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตร

5.2 Input evaluation หมายถึง การประเมินผลระบบ โครงสร้างของหลักสูตรรวมทั้งระบบการจัดการบริหารหลักสูตรต่างๆ ด้วย

5.3 Process evaluation หมายถึง การประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ

5.4 Product evaluation หมายถึง การประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรนั้น การนำรูปแบบ CIPP ไปใช้ในการประเมินหลักสูตร

นิสาร์ตน์ ศิลปะเดช (2536, หน้า 90) กล่าวถึง การประเมินหลักสูตรแบบซิป ดังนี้

1. การประเมินสถานะแวดล้อม (Context-C) ได้แก่ สภาพสังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และความต้องการของคนในชุมชน แนวคิดและปรัชญาต่าง ๆ ซึ่งบริบทเหล่านี้จะนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่เหมาะสม

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input-I) ได้แก่ ปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ เช่น ความพร้อมในด้านตัวครู ผู้บริหาร อาคารเรียน งบประมาณ สื่อวัสดุ อุปกรณ์ เป็นต้น

3. การประเมินกระบวนการ (Process-P) ได้แก่ กระบวนการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งจะครอบคลุมกระบวนการบริหารและบริการหลักสูตร กระบวนการสอนของครู กระบวนการเรียนของนักเรียน เป็นต้น

4. การประเมินผลผลิต (Product-P) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการนำหลักสูตรไปสู่การเรียนการสอนซึ่งเกิดกับนักเรียน และการปฏิบัติงานในโรงเรียน ทั้งนี้โดยนำไปเปรียบเทียบกับเป้าหมายของหลักสูตร หรือความคาดหวังของสังคม ซึ่งจะทำให้ทราบว่าหลักสูตรบรรลุตามหลักการและจุดมุ่งหมายมากน้อยเพียงใด

สุนีย์ ภูพันธ์ (2546, หน้า 265-270) กล่าวว่า หลักการประเมินหลักสูตรแบบซิปจะมุ่งการประเมินในสภาพต่าง ๆ ของหลักสูตร 4 ส่วน คือ

1. การประเมินสถานะแวดล้อม (Context evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้หลักการและเหตุผลมากำหนดจุดมุ่งหมาย การประเมินนี้จะช่วยให้ผู้พัฒนาหลักสูตรว่า สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษามีอะไรบ้าง สภาพการณ์ที่คาดหวังกับสภาพที่แท้จริงในสภาพแวดล้อมดังกล่าวเป็นอย่างไร มีความต้องการ หรือปัญหาอะไรบ้างที่ไม่ได้รับการตอบสนองหรือแก้ไขมีวิธีการประเมิน 2 วิธี

1.1 Contingency model หมายถึง การประเมินสถานะแวดล้อมภายนอกของหลักสูตร เพื่อหาโอกาส และแรงผลักดันจากภายนอกระบบ เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้พัฒนาส่งเสริมโครงการ

หรือหลักสูตรให้ดีขึ้น โดยการสำรวจปัญหาภายนอกในขอบเขตอย่างกว้าง ๆ เช่น การประเมินเอกสาร ได้แก่ ปรัชญา นโยบาย เป็นต้น

1.2 Conquence model เป็นการประเมินโดยการเปรียบเทียบระหว่างการปฏิบัติได้จริงกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เป็นการประเมินสถานะแวดล้อมภายในของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย การประเมินของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร และเกณฑ์การวัดและการประเมินผล

2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลมาช่วยตัดสินใจว่าจะใช้ทรัพยากรหรือสรรพกำลังต่าง ๆ ที่มีอยู่เพื่อให้บรรลุผล ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้อย่างไร จะใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนแบบใดดี

3. การประเมินกระบวนการ (Process evaluation) เป็นการประเมินเพื่อสืบค้นจุดอ่อนของรูปแบบการดำเนินงานตามที่คาดหวังเอาไว้ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการเลือกวิธีการต่อไป

4. การประเมินผลผลิต (Product evaluation) ต้องการประเมินว่าผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนั้นเป็นไปตามที่คาดหวังเอาไว้มากน้อยเพียงใด

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่ารูปแบบของการประเมินผลนั้นเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรที่ได้ทำการประเมิน โดยมีรูปแบบในการประเมินที่แตกต่างกันออกไปโดยมีเกณฑ์ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียน ผู้สอน หรือ อุปกรณ์ที่ใช้ในหลักสูตร มาเป็นองค์ประกอบในการประเมินในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการประเมินหลักสูตรการฝึกหลักสูตรทหารเล็อราชิโน คือรูปแบบ CIPP model

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525, หน้า 149 อ้างถึงใน ธงชัย งามะพันธ์, 2547, หน้า 13) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการประเมินผลหลักสูตรที่ปฏิบัติกันส่วนใหญ่มีอยู่ 2 ประการ คือ

1. การประเมินผลเพื่อปรับปรุงหลักสูตร เป็นการประเมินผลในระหว่างงานพัฒนาหลักสูตรเพื่อที่จะใช้ผลจากการประเมินนั้นในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร โดยมีการวัดผลเป็นระยะ ในระหว่างการทดลองใช้หลักสูตร แล้วนำผลจากการวัดประเมินว่าแต่ละตอนของหลักสูตรมีความเหมาะสมและสามารถปฏิบัติได้เพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง

2. การประเมินผลเพื่อสรุปว่าหลักสูตรดีหรือไม่ สนองความต้องการของสังคมและผู้เรียนเพียงใด ควรใช้ต่อไปหรือเลิกทั้งหมดหรือบางส่วน

นิรมล ศตวดี (2543, หน้า 105) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตร มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

1. หาคุณค่าของหลักสูตร หลักสูตรนั้นสนองจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ และสนองความต้องการของสังคมเพียงใด
 2. ตัดสินเกี่ยวกับรูปแบบ การสอนและการบริหารหลักสูตร การวางเค้าโครงและรูปแบบของหลักสูตร การสอนตามหลักสูตร และการบริหารงานเกี่ยวกับหลักสูตร เป็นไปในทางที่ถูกต้องหรือไม่
 3. วัตถุประสงค์ผลผลิต ผู้ที่เรียนจบตามหลักสูตรมีคุณภาพเพียงใด
 4. ปรับปรุงหลักสูตร หลักสูตรมีข้อบกพร่องทั้งหมดอะไรบ้าง และระหว่าง การดำเนินการใช้หลักสูตรมีปัญหาอุปสรรคในแต่ละส่วนของหลักสูตรอะไรบ้าง นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร หรือพิจารณาว่าควรจะใช้หลักสูตรนี้ต่อไปหรือไม่
- สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร เพื่อการประเมินหลักสูตรนั้น ๆ ว่าเหมาะสมและมีข้อบกพร่องในหลักสูตรในด้านใดบ้าง และควรแก้ไขปรับปรุงอย่างไร เพื่อพัฒนาและแก้ไขให้หลักสูตรมีคุณภาพและมีคุณค่าต่อผู้เรียนอีกทั้งได้วิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคในแต่ละส่วน

ข้อมูลทั่วไปของหลักสูตรทหารเล็กราชินี

กรมผสมที่ 21 ของไทยได้ขึ้นสมทบกับกองทัพที่ 8 ของสหรัฐอเมริกาโดยมี พลโท วอลต์เกอร์ เป็นแม่ทัพ (ข้อมูลจาก Wikipedia ระบุว่าประเทศไทยส่งกำลังทหารไปทั้งสิ้นจำนวน 1,294 นาย-เท่ากับจำนวนขึ้นจัดกรม?) ส่วน หนังสือกรมผสม 21 ในสงครามเกาหลี ระบุว่า มีกองเรือรบแห่งราชนาวีไทย ที่ไปปฏิบัติภารกิจในสงครามคาบสมุทรเกาหลีด้วย ส่วน ข้อมูลนี้ ระบุว่า กองทัพไทยได้จัดส่งกำลังทหาร ไปร่วมทำการรบขับไล่ผู้รุกราน ณ สมรภูมิดังกล่าวตาม คำเรียกร้องขององค์การสหประชาชาติ กำลังพลได้เริ่มเดินทางออกจากประเทศไทย เมื่อวันที่ 23 ตุลาคม พ.ศ. 2493 และได้ส่งกำลังไปพลัดเปลี่ยนตามกำหนดเวลาเรื่อยมา ผลที่สุดท้ายส่งไป เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2497 รวมกำลังที่ส่งไป 6 พลัด มีจำนวนนายทหาร นายสิบ และพลทหารทั้ง 3 กองทัพ เป็นจำนวน 10,315 คน จำนวนทหารไทยผู้เสียชีวิต นับแต่เริ่มเข้าทำการรบ จนถึงวาระสุดท้ายที่มีการสงบศึก รวมทั้งสิ้น 127 นาย นอกจากนี้ยังมีทหาร ตำรวจ และพลเรือน ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความเสียสละและกล้าหาญ เพื่อรักษาความสงบสุข ของประเทศชาติ เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2492 และวันที่ 29 มิถุนายน 2494 กับในระหว่างสงคราม มหาเอเชียบูรพา จนต้องประสบอันตรายถึงชีวิตอีก 33 นาย และกำลังทหารบกไทยได้ปฏิบัติหน้าที่ ในยุทธภูมิกายใต้ซึ่งสหประชาชาติ เทียมบ่าเทียมไหล่พันธมิตร ด้วยความองอาจกล้าหาญและอดทน

นอกจากจะต้องต่อสู้ข้าศึก ที่มีกำลังและอาวุธเหนือกว่าแล้ว ในฤดูหนาวทหารไทยต้องกัดฟัน ต่อสู้กับอากาศที่หนาวจัด อย่างทารุณ และในภูมิภาคประเทศอันทุรกันดาร แต่ทหารไทยก็ได้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเข้มแข็ง และมีวินัยมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารไทยผลัดแรก หลังจากรับการฝึก และรับอาวุธ ยุทโธปกรณ์ตามอัตราแล้ว 3 สัปดาห์ ก็ได้รับคำสั่งให้ขึ้นสมทบกับกรมผสมที่ 187 (กรมทหารพลร่มของสหรัฐอเมริกา) เป็นหน่วยแรก และได้รับการกิจให้เคลื่อนที่ไปปฏิบัติภารกิจถึงกรุงเปียงยาง เมืองหลวงของเกาหลีเหนือ เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2493 ทั้งนี้เพราะจอมพล แม็คอาเธอร์ ต้องการจะเผด็จศึก ให้เสร็จสิ้นในเดือน ธันวาคม พุทธศักราช 2493 ก่อนที่อากาศจะหนาวจัดยิ่งขึ้น นอกจากนั้นกำลังทหารไทยในผลัดที่ 1 นี้ ยังได้รับมอบ ภารกิจจากกองทัพสหประชาชาติให้ปฏิบัติอีกในหลายพื้นที่ โดยเฉพาะที่เมืองอุยจงบู ซึ่งกำลังทหารไทย ได้ยึดเมืองอุยจงบู กลับคืนมาให้เกาหลีใต้ ได้ทำให้ชาวเกาหลีมีความ ซาบซึ้ง และชื่นชมทหารไทยเป็นอย่างมาก จนเป็นที่เลื่อมลั่นทั่วไป และเวลาทหารไทย ปรากฏกายที่ใด ประชาชนชาวเกาหลี มักจะกล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า “Thailand number one” และด้วยอัธยาศัยไมตรี และการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีของทหารไทย ได้ให้ความเป็นกันเอง และช่วยเหลือชาวเกาหลีในพื้นที่การรบ และพื้นที่ใกล้เคียง จนเกิดเป็นความผูกพัน และเป็นความรักที่ดีต่อกัน ตลอดมา ทหารไทยทุกคนต่างปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกล้าหาญอดทน และได้รับคำชมเชยอย่างมากจาก ทุกฝ่าย พลตรี ชาลส์ ดี ปาล์มเมอร์ ผู้บัญชาการกองพลทหารม้าที่ 1 ของสหรัฐอเมริกา ได้จัดสร้างอนุสาวรีย์คอนกรีตอย่างสวยงาม เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งเกียรติประวัติแก่ชาติและทหารไทย ณ เส้นขนานที่ 38 โดยมีอักษรจารึกเป็นใจความว่า “ การข้ามเส้นขนานที่ 38 ครั้งที่ 3 โดยทหารอเมริกัน ทหารไทย ทหารกรีก” ขณะที่กองพันทหารไทยผลัดที่ 1 ยังปฏิบัติการอยู่ในเกาหลีนั้น กองทัพบกได้แต่งตั้งให้ พันโท ประยูร นุกถาญจนกุล ดำรงตำแหน่งผู้บังคับกองพันที่ 1 กรมผสมที่ 21 เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม พุทธศักราช 2493 ซึ่งต่อมามีคำสั่งเปลี่ยนชื่อหน่วย เป็นกองพันทหารราบ (อิสระ) กรมผสมที่ 21 การปฏิบัติการของกองพันทหารราบ (อิสระ) กรมผสมที่ 21 ผลัดที่ 2 นี้ สังกัดในกรมทหารม้าที่ 8 สหรัฐอเมริกา ได้รับการกิจในการยึดที่มั่นตั้งรับ โดยเฉพาะการปฏิบัติการ ในแนว เจมส์ ทาวน์ และเหตุการณ์สำคัญยิ่ง ของการรบในสงครามเกาหลี ผลัดที่ 2 ของกองพันทหารไทย เมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2494 ที่หน้าเขาทีโบน ทหารไทยได้จัดส่งหมวดปืนเล็ก ไปทำหน้าที่หมวดคอยเหตุ โดยให้ ร้อยโท ดำรง อยู่โพธิ์ เป็นผู้บังคับหมวดคอยเหตุ จนกระทั่งเวลา 22.00 น. ฝ่ายข้าศึกได้ระดมยิงด้วยกระสุนปืนใหญ่ และอาวุธทุกชนิด ขนาดหนัก มาตกบริเวณแนวด้านทานหลักบนที่มั่นใหญ่ และที่หมวดคอยเหตุ ทหารไทยยังได้ตอบด้วยอาวุธหนัก เช่นเดียวกัน จนผ่านไปประมาณ 1 ชั่วโมง การยิงจึงข้าศึกสงบลง หมวดคอยเหตุได้รับความเสียหายมาก มีทหารล้มตายและบาดเจ็บมาก จนกระทั่งเวลาใกล้รุ่ง ฝ่ายข้าศึก ได้นำกำลังเข้าตะลุมบอน ร้อยโท ดำรง อยู่โพธิ์ ได้สั่งการให้ทหาร

ทำการต่อสู้จนถึงที่สุด แต่เนื่องจากข้าศึกมากกว่าหลายเท่า แม้จะถูกยิงขัดขวางล้มตายลงหน้าแนว
หมวดคอยเหตุเป็น จำนวนมาก แต่ข้าศึกส่วนที่เหลือ คงหนุนเนื่องเข้ามาจนถึงตัวและเข้าตะลุมบอน
ทหาร ในหมวดคอยเหตุ ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก ร้อยโท ดำรง อยู่โพธิ์ และทหาร
ประมาณ ครึ่งหมวดเสียชีวิตในการรบ ต่อมากองพันได้จัดกำลัง ไปทดแทนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ต่อไป
และได้ตรวจสอบพบว่า กำลังข้าศึกบาดเจ็บและ ล้มตายเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน จากวีรกรรม
อันกล้าหาญครั้งนี้ ทำให้ทหารไทยได้รับการสละ และเป็นที่รู้จักในหมู่พันธมิตร และประชาชน
ชาวเกาหลีมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งถึงวันที่ 6 มกราคม พุทธศักราช 2495 กองทัพบกได้มีคำสั่งแต่งตั้ง

พันโท อ่อง โปธิกนิษฐ์ เข้ารับหน้าที่เป็นผู้บังคับกองพันผลัดที่ 3 ของกองทัพทหารไทย
ซึ่งได้ย้ายสังกัดมาขึ้นกับ กรมทหารราบที่ 9 กองพลทหารราบที่ 2 กองทัพน้อยที่ 9 สหรัฐอเมริกา ณ
หมู่บ้านของกองนิ (Chnggong-NI) วีรกรรมที่เป็นเกียรติประวัติของกองทัพไทย ณ ที่นี้ก็คือ
การมีวินัย กล้าหาญ และความเข้มแข็ง อย่างต่อเนื่อง จนได้รับการขนานนาม เพื่อเป็นเกียรติว่า
“Little tiger” หรือ “กองพันพยัคฆ์น้อย” ซึ่งเป็นชื่อที่สืบทอดต่อ ๆ มาตลอดทุกรัฐบาลปฏิบัติ
ของกองทัพทหารไทย ผลัดที่ 3 หลังจากผลัดเปลี่ยนกำลังแล้ว ตั้งแต่เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช
2495 ได้เคลื่อนย้ายไปยังเขตปฏิบัติการตั้งรับ ณ หมู่บ้าน ซันตานี (Sontani) เมือง ซอร์วอน
และได้ขึ้นผลัดเปลี่ยน ณ แนวตรงหน้าเขาทีโบน ขณะที่มีการสับเปลี่ยนอยู่นี้ ข้าศึกได้ระดมยิง
รบกวอนอย่างหนัก ทำให้ทหารไทยเสียชีวิต 5 คน และเมื่อวันที่ 10 สิงหาคม พุทธศักราช 2495
พันโท อ่อง โปธิกนิษฐ์ ผู้บังคับกองพันทหารไทย ผลัดที่ 3 ได้เดินทางไปศึกษาต่อ ณ ประเทศ
สหรัฐอเมริกา กองทัพบกจึงแต่งตั้งให้ พันตรี เกรียงศักดิ์ ชนะนันท์ เป็นผู้บังคับกองพันต่อไป และ
จากการปฏิบัติการรบของทหารไทย ผลัดที่ 3 นี้เอง ที่ได้สร้างวีรกรรม การรบที่ห้าวหาญ จนเป็นที่
เลื่องลือในหมู่ประเทศพันธมิตร และทหารไทยได้รับการ ยกย่องชมเชยอย่างมากที่สุด ซึ่งวีรกรรม
ครั้งนี้ ได้แก่ “การรบที่เขาพอร์คชอป”

ฝ่ายคอมมิวนิสต์พยายาม ที่จะเข้ายึดหน่วยคอยเหตุสำคัญ ๆ ในแนวหน้าของกองกำลัง
สหประชาชาติหลายครั้งหลายหน โดยเฉพาะแนวรบด้านภูเขาพอร์คชอป ซึ่งกองทัพทหารไทย
ได้รับคำสั่งให้ขึ้นประจำแนวด้านพอร์คชอปพอร์คชอปแม้จะเพียงที่มั่นรักษา ด้านรบ แต่ก็มี
ความสำคัญ ไม่น้อยไปกว่าแนวด้านทานหลัก เพราะเป็นภูมิประเทศสำคัญ ที่ปิดกั้นเส้นทาง
ที่ข้าศึกสามารถเคลื่อนที่เข้าสู่ที่มั่น ของกองกำลังสหประชาชาติได้หลายทาง และภูเขานี้เป็นพื้นที่สูง
สามารถจับความเคลื่อนไหวของข้าศึกได้เป็นอย่างดี การยึดพอร์คชอปไว้ได้ ย่อมหมายถึง
ความปลอดภัยของแนวด้านทานหลัก ของฝ่ายกองกำลังสหประชาชาติ

ด้วยเหตุผลดังกล่าว พอร์คชอปจึงมีความสำคัญอย่างมาก ในทางยุทธวิธี และกองทัพ
ทหารไทยได้รับคำสั่งจาก กรมทหารราบที่ 9 สหรัฐอเมริกาว่า “กองพันทหารไทยจะต้อง รักษาที่มั่น

พอร์คชอปไว้ให้ได้ หากถูกข้าศึกเข้าตีและยึดครองไป จะต้องดำเนินการตีโต้ตอบ เพื่อแย่งยึดกลับคืนทันที”

เมื่อได้รับคำสั่งจากหน่วยเหนือ พันตรี เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ผู้บังคับกองพันทหารไทย ได้สั่งการอย่างเฉียบขาดกับหน่วยที่ปฏิบัติอยู่ ณ ที่มั่นพอร์คชอปว่า “จะถอนตัวได้เฉพาะ เมื่อได้รับคำสั่งจากผู้บังคับกองพันเท่านั้น” และได้วางแผนจัดกำลังป้องกันที่มั่นพอร์คชอป โดยจัดกำลัง 1 หมวดปืนเล็ก จากกองร้อยที่ 1 ซึ่งมี ร้อยเอกจวน วรรณรัตน์ เป็นผู้บังคับกองร้อย เพิ่มเติมกำลังด้วย 1 ชุดตรวจการณ์หน้าของปืนใหญ่ และอาวุธหนัก อีกจำนวนหนึ่ง และวางยามคอยเหตุอีก 2 หมู่ ไว้ที่เขาสุนัข ซึ่งอยู่ห่างจากพอร์คชอป ไปทางทิศตะวันออกประมาณ 100 เมตร ภายในที่มั่นหลัก ได้ตัดแปลงให้มีเครื่องกีดขวางลาดหนาม 3-4 ชั้น และได้วางแผนขอรับการสนับสนุนจากหน่วยปืนใหญ่ของสหรัฐอเมริกา และเครื่องยิงลูกระเบิดหนัก จากกองพันของไทยให้เตรียมการยิงจากและยิงคุ้มครองเป็นรูปวงแหวน โดยรอบที่มั่นพอร์คชอป อย่างรัดกุม และเรียกผลการยิงนี้ว่า “วงแหวนเหล็ก” และประการที่สำคัญ ได้จัดกองหนุน โดยใช้หมวดลาดตระเวนพิเศษ ที่จัดตั้งขึ้นจากพวกอาสาสมัคร ในกองพันเอง โดยมี ร้อยโทเฉลิม ศิริบุญ เป็นผู้บังคับหมวด และกำลังพลทุกคนภายในหมวด มีอาวุธยิงเร็วทุกคน เพื่อให้มีอำนาจการยิงสูงกว่า หมวดปืนเล็กธรรมดา

กองกำลังของฝ่ายคอมมิวนิสต์ ได้เคลื่อนย้ายมายังด้านหน้าแนว เพื่อทำการยึดเขาพอร์คชอป ด้วยกำลังที่มากกว่าฝ่ายไทยหลายเท่า โดยได้จัดกำลังในแนวหน้าถึง 2 กองพัน มีปืนใหญ่สนับสนุนเต็มอัตรา และตั้งอยู่บนภูมิประเทศที่สูงชัน พร้อมทั้งจะเคลื่อนที่เข้ายึด เขาพอร์คชอปได้ตลอดเวลา ต่อมากองกำลังจีนคอมมิวนิสต์ ได้เข้าตีหยั่งกำลังจำนวน 2 ครั้ง และแล้วในคืนวันที่ 1 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2495 ฝ่ายจีนคอมมิวนิสต์ ได้ส่งกำลังเข้าตีพอร์คชอปเป็นครั้งแรก โดยได้ระดมยิงปืนใหญ่ขนาด 155 มม. และเครื่องยิงลูกระเบิดทุกชนิดอย่างหนักติดต่อกันกว่า 4 ชั่วโมง ทำให้ที่มั่นตั้งรับของฝ่ายไทยเสียหายอย่างหนัก ทหารไทยได้รับบาดเจ็บ และเสียชีวิตหลายนายแต่ยังมีขวัญและกำลังใจดีมาก ร้อยเอกจวน วรรณรัตน์ ผู้บังคับกองร้อย ได้อำนวยการ และควบคุมสถานการณ์อย่างใกล้ชิด และได้พยายามจัดระเบียบที่มั่น และเสริมความมั่นคงให้ดีขึ้น แต่ยังไม่ทันเรียบร้อย ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้ส่งกำลังประมาณ 2 กองร้อย เพิ่มเติมกำลังเข้าตีพอร์คชอปถึง 2 ทาง ทหารไทยในที่มั่นพอร์คชอป มิได้ท้อถอยทุกคนยืนหยัดต่อสู้กับข้าศึกด้วยความห้าวหาญ ถึงขั้นตะลุมบอนด้วยดาบปลายปืน ร้อยเอก จวน วรรณรัตน์ ผู้บังคับกองร้อย ได้รับบาดเจ็บ ทางกองพันจึงได้ให้ ร้อยโท เฉลิม ศิริบุญ นำหมวดกองหนุนขึ้นไปช่วย ทำให้สามารถผลักดันข้าศึก ให้ถอยไปได้ ผลจากการสู้รบครั้งนี้ กำลังพลเสียชีวิต 8 นาย บาดเจ็บ 14 นาย ที่กำบังถูกยิงเสียหายยับเยิน 11 แห่ง ข้าศึกทิ้งศพไว้ 50 ศพ และต่อมาเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2495 ฝ่ายคอมมิวนิสต์ได้เข้าตี

พอร์คชอปอีก เป็นครั้งที่ 2 แต่ฝ่ายไทยได้ร้องขอการยิงสนับสนุนจากปืนใหญ่ ทำการยิงฉวาง
แหวนเหล็กอย่างรุนแรง จนทำให้ฝ่ายข้าศึกประสบความล้มเหลวอีกครั้ง

แม้จะประสบความล้มเหลวจากการ โจมตีถึง 2 ครั้งแล้วก็ตาม กองกำลังฝ่ายคอมมิวนิสต์
ก็ยังไม่ละความพยายาม ได้ทุ่มเทกำลังมากที่สุด เพื่อ โจมตีและยึดพอร์คชอปเป็นครั้งที่ 3 โดยได้ใช้
เวลาเตรียมการอยู่ถึง 4 วัน จนถึงคืนวันที่ 10 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2495 เวลาประมาณ 19.00 น.
ฝ่ายข้าศึกได้ใช้วิธีลวง โดยได้ระดมยิงปืนใหญ่และเครื่องยิงลูกระเบิด อย่างหนัก ไปยังกองพัน
ทางขวา และได้ส่งกำลังอีก กองพันหนึ่ง เข้าตีกระหน่ำกองพันฝ่ายเรา ทางด้านซ้าย ในขณะเดียวกัน
ได้ส่งกำลังอีก 1 กองพัน เพิ่มเติมมุ่งเข้าสู่พอร์คชอปทันที จนถึงเวลา 23.00 น. ข้าศึกได้ระดมยิง
ปืนใหญ่เข้ามาทุกกระยะ และได้บุกเข้าโจมตีที่ฟังการณ์ของพอร์คชอป ในระยะประชิด และได้
เคลื่อนที่ผ่านเครื่องกีดขวาง เข้ามาทุกทิศทาง ฝ่ายไทยได้ขอให้ปืนใหญ่ยิงฉวาง วงแหวนเหล็กรอบ ๆ
ที่มั่นพอร์คชอป และมีการทิ้งระเบิดอย่างหนักตามเส้นทางทุกสายที่ฝ่ายข้าศึก เคลื่อนที่เข้ามา แต่ก็
ไม่สามารถสกัดกั้นข้าศึกที่เล็ดลอดเข้ามาได้ บนยอดพอร์คชอป ฝ่ายข้าศึกบางส่วน ได้บุกถึงที่มั่น
ฝ่ายเรามีการตะลุมบอนสู้รบอย่างนองเลือด มีการขว้างระเบิดมือ และต่อสู้แบบประชิดตัวด้วย
ดาบปลายปืน ในขณะเดียวกันผู้บังคับกองพันทหารไทย ได้สั่งให้หมวดลาดตระเวนพิเศษขึ้นสมทบ
กับกำลังบนพอร์คชอปทันที การสู้รบเป็นไปอย่างชุลมุน ทหารไทยบนพอร์คชอปต่อสู้อย่างทรหด
กล้าหาญ เพื่อดำเนินการเข้าศึก และรักษาที่มั่นไว้จนถึงที่สุด ไม่มีการถอนตัวก่อนได้รับคำสั่ง จนถึง
เวลา 01.30 น. ฝ่ายคอมมิวนิสต์เห็นว่าไม่สามารถที่จะเอาชนะความแข็งแกร่งของทหารไทยได้
จึงถอนตัวกลับไปและกำลังฝ่ายสหประชาชาติ ได้ระดมยิงปืนใหญ่ สกัดเส้นทาง การถอนตัว
ทุกเส้นทางจนฝ่ายข้าศึกได้รับความเสียหายอย่างยับเยิน ผลการสู้รบครั้งนี้ ทหารไทยเสียชีวิต
16 นาย บาดเจ็บ 57 นาย พบศพฝ่ายข้าศึก 204 ศพ เช้าวันรุ่งขึ้น พลโท พอล เคนดัล แม่ทัพน้อยที่ 1
สหรัฐอเมริกา และพลตรีเจมส์ ซี ฟราย ผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ 2 สหรัฐอเมริกา ได้มาเยี่ยม
และแสดงความยินดีแก่กองพันทหารไทย ในชัยชนะที่น่าภาคภูมิใจ และ พลตรี เจมส์ ซี ฟราย
ได้กล่าวแก่ผู้บังคับกองพันทหารไทย ต่อหน้านายทหารทั้งหลายว่า “ข้าพเจ้า ไม่มีอะไร สงสัยใน
จิตใจ แห่งการต่อสู้ของ ทหารไทยอีกแล้ว จากเกียรติประวัติอันดีเด่น ที่เหล่าทหารหาญไทยในกรม
ผสมที่ 21 ได้กระทำให้สหประชาชาติ ประจักษ์ว่าทหารไทยเป็นนักรบที่มีความเด็ดเดี่ยว กล้าหาญ
จนได้รับสมญานามว่า “พยัคฆ์น้อย” ณ สมรภูมิกาหลีเพื่อเป็นการ สนองพระราชเสาวนีย์
ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ที่ทรงมีพระราชประสงค์จะเพิ่มพูนขีด
ความสามารถของกำลังพลในหน่วยให้มีจิตใจ กล้าหาญเด็ดเดี่ยว และพร้อมที่จะปฏิบัติภารกิจ
ที่ได้รับมอบทุกรูปแบบ กองทัพบกจึงอนุมัติให้ฝึกหลักสูตรทหารเสือขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2524 จนถึง
ปัจจุบัน

ข้อมูลสถิติผู้สำเร็จหลักสูตร ตั้งแต่รุ่นที่ 1 ถึง รุ่นที่ 20

จำนวน 1,200 นาย

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษา

คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษาหลักสูตรทหารเลื่อ ต้องเป็นกำลังพลที่รับราชการอยู่ในหน่วยของกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ฯ หรือเป็นกำลังพลนอกหน่วยที่กองทัพกอบกู้ชาติให้เข้ารับการศึกษา

ระยะเวลาการศึกษา

หลักสูตรทหารเลื่อจัดการศึกษา 2 ปี ต่อ 1 รุ่น ใช้เวลาทั้งสิ้น 16 สัปดาห์ โดยแบ่งช่วงการฝึกไว้ดังนี้

1. การปรับสภาพร่างกายและจิตใจ เตรียมร่างกายให้พร้อมในการฝึกภาคต่อ ๆ ไป ระยะเวลา 4 สัปดาห์ (ผู้ที่ผ่านการฝึกในระยษนี้เท่านั้นที่จะสามารถรับการฝึกขั้นต่อไปได้)
2. การฝึกภาคป่า-ภูเขา ระยะเวลา 4 สัปดาห์ ในระยะนี้จะเน้นการฝึกการแทรกซึมทางอากาศด้วยอากาศยาน การฝึกการแทรกซึมทางพื้นดินเข้าปฏิบัติการต่อที่หมายในลักษณะหน่วยทหารขนาดเล็ก หรือชุดปฏิบัติการ การจัดตั้งและใช้กำลังกองโจร การพิสูจน์ทราบพื้นที่ป่า การฝึกขี้นบังคับม้าและการบรรทุกต่าง ๆ ฝึกปฏิบัติในการถวายความปลอดภัยของค์พระประมุข และการศึกษางาน โครงการพัฒนาตามพระราชดำริ
3. การฝึกภาคทะเล ระยะเวลา 3 สัปดาห์ เน้นการแทรกซึมทางน้ำ การดำน้ำทางยุทธวิธี การใช้เรือยาง การลาดตระเวนชายฝั่ง การยุทธสะเทินน้ำสะเทินบก การโคตรมลงทะเล การดำรงชีพในทะเล และประเพณีชาวเรือ
4. การฝึกภาคปฏิบัติการในเมือง ระยะเวลา 3 สัปดาห์ เน้นการปฏิบัติในพื้นที่สิ่งปลูกสร้าง การต่อต้านการก่อการร้ายสากล การชิงตัวประกัน การจับขี้อักรยานยนต์ทางยุทธวิธี
5. การฝึกภาคอากาศ ระยะเวลา 2 สัปดาห์ เป็นการฝึกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในพื้นที่ฐานของการกระโดดร่มแบบกระตุกเอง การบังคับร่ม การพับร่ม และการแก้ไขเหตุติดขัด

เครื่องหมายเชิดชูเกียรติทหารเลื่อ

เครื่องหมายเชิดชูเกียรติทหารเลื่อของกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ฯ

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรทหารเลื่อทุกนาย จะได้รับพระราชทานเครื่องหมายแสดงขีดความสามารถทหารเลื่อ จากสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ องค์ผู้บังคับการพิเศษ กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ซึ่งเข้มดังกล่าวทำด้วยโลหะ เป็นรูปหัวใจสีม่วงประดับพระนามาภิไธยย่อ สก. เบื้องล่างมีแพรแถบสีฟ้าบรรจุข้อความว่า “ทหารเลื่อ” ด้านข้างมีรูปเลื่อทะเลยานอยู่เหนือภูเขา เกลียวคลื่น ก้อนเมฆ ขนาบข้างหัวใจสีม่วงทั้งสองด้าน

สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในเครื่องหมายเชิดชูเกียรติทหารเสือของกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ฯ มีความหมายดังนี้

1. หัวใจสีม่วงประดับพระนามาภิไธยย่อ สก. หมายถึง ผู้บริสุทธิ์ ชื่อสัตย์สุจริต และจริงใจ ทั้งนี้เพราะผู้ที่ใกล้ตาย หัวใจจะกลายเป็นสีแดงเป็นสีม่วง ในห้วงเวลานั้น บุคคลผู้นั้น จะไม่พูดหรือปิดบังสิ่งใด ๆ
2. เสื้อีประคองหัวใจสีม่วง หมายถึง กำลังพลทหารเสือทุกนายเกิดทุนความซื่อสัตย์สุจริต และจงรักภักดีแทบเบื้องพระยุคลบาท
3. ภูเขา เกลีสวคลิ้น ก้อนเมฆ หมายถึง ทหารเสือทุกนายพร้อมจะคืบคลานไปทุกหนแห่ง ไม่ว่าจะเป็บนบฟ้า พื้นดิน ภูเขา หรือในทะเล เพื่อรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของชาติ และองค์พระมหากษัตริย์

ข้อมูลเกี่ยวกับกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์

กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2493 ตามคำขอขององค์การสหประชาชาติ ในการจัดตั้งกำลังเข้าช่วยเหลือรัฐบาลของสาธารณรัฐเกาหลี เพื่อยับยั้งการรุกรานของฝ่ายคอมมิวนิสต์เกาหลีเหนือ โดยใช้นามหน่วยครั้งนั้นว่า “กรมผสมที่ 21” ต่อมาจึงแปรสภาพหน่วยมาเป็นชื่อในปัจจุบันเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2502 ที่ตั้งหน่วยปัจจุบันอยู่ที่ค่ายนวมินทราชินี ตำบลบ้านสวน อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถทรงดำรงตำแหน่งองค์ผู้บังคับการพิเศษของกรมทหารนี้

วีรกรรมของหน่วย

1. เข้าร่วมรบกับกองทัพสหประชาชาติในสงครามเกาหลีอย่างเด็ดเดี่ยวกล้าหาญ จนได้รับสมญานามว่า “พยัคฆ์น้อย”
2. เข้าร่วมรบสงครามเวียดนาม ในนามกรมทหารอาสาสมัคร “จงอางศึก” ระหว่างปี พ.ศ. 2511-2512
3. ปฏิบัติราชการในการป้องกันและปราบปรามผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ และการช่วยเหลือประชาชนในจังหวัดน่าน จนก่อเกิดวีรกรรมบ้านห้วยโก๋น ในปี พ.ศ. 2518
4. ได้รับพระราชทานเหรียญกล้าหาญและเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันมีศักดิ์ รามาธิบดี ประดับธงไชยเฉลิมพล จากปฏิบัติการยับยั้งการรุกรานของเวียดนามทางด้านชายแดนไทย-กัมพูชา ที่สมรภูมิมะพานมประ อำเภอดาพระยา จังหวัดปราจีนบุรี เมื่อปี พ.ศ. 2526

การจัดหน่วย

กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ฯ จัดแบ่งกำลังพลออกเป็น 3 กองพัน คือ

1. กองพันทหารราบที่ 1 กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ฯ (ร.21 พัน.1 รอ.)
2. กองพันทหารราบที่ 2 กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ฯ (ร.21 พัน.2 รอ.)
3. กองพันทหารราบที่ 3 กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ ฯ (ร.21 พัน.3 รอ.)

เครื่องแบบเต็มยศรักษาพระองค์ประจำหน่วย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ (ในฉลองพระองค์ตำแหน่งผู้บังคับการพิเศษ กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์) เสด็จพระราชดำเนินตรวจพลสวนสนาม เนื่องในพิธีถวายสัตย์ปฏิญาณตนและสวนสนามของทหารรักษาพระองค์ ประจำปี พ.ศ. 2550

1. หมวกยอดมีพู่สีดำ มีพระนามาภิไธยย่อ สก. ในพระมหาพิชัยมงกุฎ รองรับด้วยแถบแพรสะบัด 2 ชาย และบนแถบแพรสะบัด 2 ชาย มีคำว่า “ทหารเลือนวมินทรราชินี”
2. เสื้อสักหลาดสีม่วง แฉกคอและข้อมือสักหลาดสีดำ มีลายกนกคั่นทอง ที่ข้อมือปักพระนามาภิไธยย่อ สก. คั่นทอง
3. กางเกงสักหลาดสีดำ แถบสีม่วงข้างละ 2 แถบ ขอบของแถบกำกับด้วยคั่นสีทอง
4. เครื่องหมายพระปรมาภิไธยย่อ สก. ทำด้วยโลหะสีทอง ประดับที่อกเสื้อเบื้องขวา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ ที่ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร ได้มีการศึกษากันอย่างแพร่หลายซึ่งผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างมาพอสังเขปดังนี้

อนิรุธ สวัสดิ์ (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินผลหลักสูตรนายทหารอาวุโส พ.ศ.2548 ของสถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง โดยใช้รูปแบบการประเมินของ สดฟิฟิลบิม ศึกษาจากประชากร คือ ผู้บริหาร และอาจารย์หลักสูตรนายทหารอาวุโส รวมถึง นายทหารนักเรียนหลักสูตรนายทหารอาวุโส รุ่นที่ 38 รวมทั้งสิ้น 123 นาย เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความคิดเห็น ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าเฉลี่ยผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านบริบท ผู้บริหาร อาจารย์ และนายทหารนักเรียน มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตรและเนื้อหาสาระของหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น อาจารย์ และนายทหรนักเรียน มีความเห็นว่า สถานที่เรียน ห้องสมุด ตำราและเอกสาร และสื่อการสอนประกอบหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนอาจารย์มีความเห็นเกี่ยวกับการเรียนของนายทหรนักเรียน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก รวมทั้งนายทหรนักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับการสอนของอาจารย์ และอาจารย์ที่ปรึกษาการทำข้อพิจารณาฝ่ายอำนวยการ โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

3. ด้านกระบวนการ ผู้บริหารมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก รวมทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และนายทหรนักเรียน มีความเห็นว่าการจัดการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

4. ด้านผลผลิต นายทหรนักเรียน มีความเห็นว่า ระดับความรู้และทักษะ และความสามารถที่ได้รับจากหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

จาดรงค์ มีจิตร (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตรทั่วไป รุ่นที่ 31 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนนายทหรพรคนาวิน สถาบันการทหารเรือชั้นสูง โดยใช้การประเมินตามรูปแบบ CIPP model ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน คือ บริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ประชากรที่ศึกษาเป็นผู้บริหารกับอาจารย์ประจำหลักสูตร จำนวน 18 คน และนายทหรนักเรียนหลักสูตรทั่วไป รุ่นที่ 31 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. นายทหรนักเรียน มีความเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรทั่วไปทั้ง โดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านปัจจัยเบื้องต้น ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กระบวนการ ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ มีความเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรทั่วไปโดยรวมว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบริบท ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ปัจจัยเบื้องต้น

2. นายทหรนักเรียน มีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านบริบทในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ มีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านบริบทในระดับมาก

3. นายทหรนักเรียน มีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ มีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของปัจจัยเบื้องต้นในระดับมาก

4. นายทหรนักเรียน มีความเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของกระบวนการในระดับปานกลาง ส่วนผู้บริหารกับอาจารย์ มีความเห็นเกี่ยวกับกระบวนการเรียนของนายทหรนักเรียนในระดับมาก

5. นายทหรนักเรียน มีความเห็นด้านผลผลิตที่ได้รับจากหลักสูตรทั่วไปในระดับปานกลาง
 ธงชัย งามะพันธ์ (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินหลักสูตรนักเรียนจำโรงเรียนชุมพลทหารเรือ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ พ.ศ. 2547 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตร

นักเรียนจำ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบซิป (CIPP model) ของสตีฟเฟิลบีมและเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการประเมินหลักสูตรโดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอน นักเรียนจำ ผู้สำเร็จการศึกษาและผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 225 คน โดยใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความพึงพอใจ ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าเฉลี่ย ผลการศึกษาพบว่า ด้านบริบท ครูผู้สอน นักเรียนจำ และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และ โครงสร้าง ของหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านปัจจัยเบื้องต้น ครูผู้สอน นักเรียนจำ และผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นว่า ความพร้อมของครูผู้สอนระดับมาก สำหรับความพร้อม ของนักเรียนจำ ครูผู้สอนเห็นเหมาะสมในระดับน้อย ส่วนนักเรียนจำและผู้สำเร็จการศึกษา เห็นว่า เหมาะสมในระดับมาก ด้านกระบวนการ ครูผู้สอน นักเรียนจำ และผู้สำเร็จการศึกษา มีความเห็นว่า กระบวนการเรียนการสอน การบริหารและจัดการหลักสูตร การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก ด้านผลผลิต ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นว่า คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

ธีรศักดิ์ ทองนิล (2550, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตรการฝึกปฏิบัติในทะเล ของนักเรียนจำ โรงเรียนชุมพลทหารเรือกรมยุทธศึกษาทหารเรือ โดยใช้การประเมินหลักสูตรแบบ CIPP โดยมีการประเมินทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต ประชากรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 310 คน โดยผลการศึกษาพบว่าหลักสูตรการฝึก ภาควิปฏิบัติในทะเลของนักเรียนจำ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผลผลิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านบริบทและด้าน กระบวนการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และด้านปัจจัยเบื้องต้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับ ปานกลางด้านบริบท พบว่าปรัชญาของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด นโยบาย ทร.และ กท. มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลางโครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ควรปรับปรุงให้ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน ด้านปัจจัยเบื้องต้น องค์ประกอบอื่น ๆ ที่สนับสนุนการฝึก พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ควรปรับปรุง เรื่อง เครื่องมือ/ อุปกรณ์ประกอบการฝึก ให้มีความทันสมัย ด้านกระบวนการพบว่า ด้านกระบวนการ ผลิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก แต่ควรให้มีการประเมินครูฝึกทุกครั้งที่มีการฝึก แทนการ ประเมินแบบสุ่ม ด้านผลผลิต พบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด กองทัพเรือสามารถใช้ ประโยชน์จากผู้ที่จบจากหลักสูตรนี้

โสภี นิลรักษ์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ และสาขาวิชาเลขานุการของสถานศึกษาสังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารจำนวน 26 คน อาจารย์ผู้สอน 86 คน และนักศึกษา จำนวน 114 คน รวมจำนวน 226 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามชนิดมาตรฐานส่วนประเมินค่า (Rating scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเลขานุการ ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน เรียงอันดับจากมากไปหาน้อยได้ คือ ด้านกระบวนการ ด้านบริบท และด้านปัจจัยนำเข้า และอยู่ในระดับปานกลางเพียงด้านเดียวคือ ด้านผลผลิต

2. ผลการประเมินหลักสูตรของหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเลขานุการ ด้านเนื้อหาวิชาโดยรวมมีความเหมาะสมของอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 1 การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลหลักสูตรสามารถสรุปรูปแบบในการประเมินและแนวคิดที่ใช้

งานวิจัย	รูปแบบการประเมิน	ประเมิน	ผลการ	
			ประเมิน	แนวคิดที่ใช้
ธงชัย ถามะพันธ์ (2550)	1. ด้านบริบท	จุดมุ่งหมายหลักสูตร	ระดับมาก	
	2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น	ความพร้อมครูผู้สอน	ระดับมาก	Stufflebeam
	3. ด้านกระบวนการ	การบริหารหลักสูตร	ระดับมาก	CIPP model
	4. ด้านผลผลิต	คุณลักษณะผู้สำเร็จการศึกษา	ระดับมาก	
อนิรุทธ ศวัสดี (2549)	1. ด้านบริบท	วัตถุประสงค์หลักสูตร	ระดับมาก	
	2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น	สถานที่, ตำรา	ระดับมาก	Stufflebeam
	3. ด้านกระบวนการ	การบริหารหลักสูตร	ระดับมาก	CIPP model
	4. ด้านผลผลิต	ความรู้และทักษะ	ระดับมาก	

ตารางที่ 2 (ต่อ)

งานวิจัย	รูปแบบการประเมิน	ประเมิน	ผลการประเมิน	แนวคิดที่ใช้
จาครงค์ มีจิตร (2549)	1. ด้านบริบท	วัตถุประสงค์หลักสูตร	ระดับปานกลาง	
	2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น	สถานที่,ตำรา	ระดับปานกลาง	Stufflebeam
	3. ด้านกระบวนการ	การบริหารหลักสูตร	ระดับมาก	CIPP model
	4. ด้านผลผลิต	ระดับความรู้,ทักษะ	ระดับปานกลาง	
ธีรศักดิ์ ทองนิล (2550)	1. ด้านบริบท	เนื้อหาหลักสูตร	ระดับมาก	
	2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น	ครูฝึกและสิ่งอำนวยความสะดวก	ระดับปานกลาง	Stufflebeam
	3. ด้านกระบวนการ การผลิต	ความเหมาะสม กระบวนการ	ระดับมาก	CIPP model
	4. ด้านผลผลิต	ผู้สำเร็จการศึกษา	ระดับมากที่สุด	
โสภี นิลรักษ์ (2554)	1. ด้านบริบท	ความเหมาะสม ของหลักสูตร	ระดับมาก	
	2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น	อาจารย์ผู้สอน, ตำรา	ระดับมาก	Stufflebeam
	3. ด้านกระบวนการ การผลิต	การบริหารหลักสูตร	ระดับมาก	CIPP model
	4. ด้านผลผลิต	คุณลักษณะ ของนักศึกษา	ระดับปานกลาง	

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) จากผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี ทั้งนี้เพื่อเป็นการศึกษาและประเมินผลการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี ของกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการประเมินผลหลักสูตรทหารเสือราชินีโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบจำลองซิป CIPP model เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินีและการนำความรู้ไปใช้หลังจากการฝึกซึ่งเป็นการสอบถามความคิดเห็นจากผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ

ประชากร

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ กำลังพลของกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ฯ ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี รุ่นที่ 15 ถึง รุ่นที่ 20 จำนวน 430 นาย ซึ่งกำหนดขนาดตัวอย่าง (Simple size) โดยใช้การคำนวณตามวิธีการของยามาเน่ (Yamane) และกำหนดค่าความเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ .05 สูตรในการคำนวณ คือ

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

N = จำนวนกำลังพลที่สำเร็จหลักสูตรทหารเสือ รุ่นที่ 15 ถึงรุ่นที่ 20

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับ .05

ความคลาดเคลื่อนมากที่สุดที่ยอมรับได้ = +5%

ความเชื่อมั่นในการสุ่มน้อยที่สุดที่ยอมรับได้ คือความเชื่อมั่นในการสุ่ม 95%

ดังนั้นจึงได้นำจำนวนกำลังพลที่สำเร็จหลักสูตรรุ่นที่ 15 ถึง รุ่นที่ 20 แทนค่าในสูตรดังนี้

$$\begin{aligned}n &= \frac{430}{1+430(0.05)^2} \\ &= 207.22 \\ n &= 208\end{aligned}$$

ดังนั้น ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ 208 คน

ตารางที่ 2 Log frame

รูปแบบ	ประเด็นในการประเมิน	KPI	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	สถิติที่ใช้	เกณฑ์การแปลผล
ด้านบริบท (Context)	วัตถุประสงค์ ของหลักสูตร	1. ความเหมาะสมกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	1. ผู้ดูแลหลักสูตร	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย	4.21-5.00 มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอมากที่สุด
		2. ความสอดคล้อง กับความสนใจผู้เข้ารับ การศึกษา	2. ผู้ที่ผ่านการฝึก		ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	3.41-4.20 มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอมาก
	โครงสร้างของ หลักสูตร	1. ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์				2.61-3.40 มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอปานกลาง
	เนื้อหาของหลักสูตร	2. ความเหมาะสม ของวิชาการฝึก				1.81-2.60 มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอน้อย
		3. ความเหมาะสม กับระยะเวลาการฝึก				1.00-1.80มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รูปแบบ	ประเด็นในการประเมิน	KPI	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	สถิติที่ใช้	เกณฑ์การแปลผล
ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input)	สถานที่เรียน	1. ความเหมาะสม	1. ผู้ดูแลหลักสูตร	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย	4.21-5.00 มีความเหมาะสม/
		สภาพแวดล้อม	2. ผู้ที่ผ่านการฝึก		ค่าเบี่ยงเบน	ความเพียงพอมากที่สุด
		2. ความเหมาะสมขนาด			มาตรฐาน	3.41-4.20 มีความเหมาะสม/
		ห้องเรียน				ความเพียงพอมาก
		3. ความเพียงพอ				2.61-3.40 มีความเหมาะสม/
		โต๊ะเรียน				ความเพียงพอปานกลาง
	สนามฝึก	1. ความพร้อม				1.81-2.60 มีความเหมาะสม/
		สนามฝึก				ความเพียงพอน้อย
		2. ความปลอดภัย				1.00-1.80 มีความเหมาะสม/
	ตำรา เอกสาร สื่อการเรียนการสอน	3. ความเหมาะสมสนาม				ความเพียงพอน้อยที่สุด
		โคคร่ม				
		1. ความเพียงพอเอกสาร				
อุปกรณ์อำนวยความสะดวก	2. ความสอดคล้อง					
	3. ความทันสมัย					
	ของตำรา					
	4. ความเพียงพออุปกรณ์					

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รูปแบบ	ประเด็นในการประเมิน	KPI	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	สถิติที่ใช้	เกณฑ์การแปลผล
ด้านบริบท (Context)	วัตถุประสงค์ ของหลักสูตร	1. ความเหมาะสมกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	1. ผู้ดูแลหลักสูตร	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย	4.21-5.00 มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอมากที่สุด
		2. ความสอดคล้อง กับความสนใจผู้เข้ารับ การศึกษา	2. ผู้ที่ผ่านการฝึก		ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	3.41-4.20 มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอมาก
	โครงสร้าง ของหลักสูตร	1. ความสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์				2.61-3.40 มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอปานกลาง
		2. ความเหมาะสม ของวิชาการฝึก				1.81-2.60 มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอน้อย
	เนื้อหาของหลักสูตร	1. ความเหมาะสมกับ ระยะเวลาการฝึก				1.00-1.80 มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รูปแบบ	ประเด็นในการประเมิน	KPI	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือวิจัย	สถิติที่ใช้	เกณฑ์การแปลผล
ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input)	สถานที่เรียน	1. ความเหมาะสม	1. ผู้ดูแลหลักสูตร	แบบสอบถาม	ค่าเฉลี่ย	4.21-5.00 มีความเหมาะสม/
		สภาพแวดล้อม	2. ผู้ที่ผ่านการฝึก		ค่าเบี่ยงเบน	ความเพียงพอมากที่สุด
		2. ความเหมาะสมขนาดห้องเรียน			มาตรฐาน	3.41-4.20 มีความเหมาะสม/ความเพียงพอมาก
	สนามฝึก	3. ความเพียงพอโต๊ะเรียน				2.61-3.40 มีความเหมาะสม/
		1. ความพร้อมสนามฝึก				ความเพียงพอปานกลาง
		2. ความปลอดภัย				1.81-2.60 มีความเหมาะสม/
	ตำรา เอกสาร สื่อการเรียนการสอน	3. ความเหมาะสมสนามโคตรัม				ความเพียงพอ
		1. ความเพียงพอเอกสาร				1.00-1.80 มีความเหมาะสม/
		2. ความสอดคล้อง				ความเพียงพอที่น้อยที่สุด
	อุปกรณ์อำนวยความสะดวก	3. ความทันสมัยของตำรา				
ความเพียงพออุปกรณ์						

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)

แบบสอบถามสำหรับกำลังพลที่สำเร็จหลักสูตร มี 5 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (Checklist) ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน รุ่นที่เข้ารับการฝึก ตำแหน่ง/ ชั้นยศจำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ข้อคำถาม ด้านบริบท ได้แก่ การประเมินวัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตร จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคำถามด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ สถานที่เรียน เอกสารตำรา สื่อการเรียน ประกอบหลักสูตร และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก จำนวน 15 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อคำถามด้านกระบวนการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ทหารเสีอราชินี

การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนและปัญหาและอุปสรรคในการฝึก จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 5 ข้อคำถาม ได้แก่ ระดับความรู้ ของผู้ที่สำเร็จการฝึกหลักสูตรและขีดความสามารถของผู้สำเร็จการฝึกหลักสูตร จำนวน 4 ข้อ

เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Rating scale) 5 ระดับ คือ

5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตร
2. สร้างแบบสอบถามและตรวจสอบเนื้อหาของแบบสอบถามว่าตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่จากนั้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบและปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
3. ก่อนที่จะนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปเก็บรวบรวมข้อมูลได้นำมาตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ โดยให้

3.1 ดร.กิจฐเขต ไกรवास อาจารย์ประจำวิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.2 ร.ต.เรวัต อินทพรหม ครูฝึกหลักสูตรทหารเสีอราชินี

3.3 จ.ส.อ.ประสิทธิ์ ยอดสมุทร ครูฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี

ทำการตรวจแนะนำรายละเอียดและแก้ไขแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข ทำคู่มือลงรหัสข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในขบวนการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ในลำดับต่อไป

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับกำลังพลที่จบหลักสูตรทหารเสือราชินี ในรุ่น 10 ถึง รุ่น 14 จำนวน 60 นาย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient)

ตารางที่ 3 วิเคราะห์ค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	จำนวนข้อคำถาม	ค่า Cronbach's alpha
ด้านบริบท	34	0.768
ด้านปัจจัยเบื้องต้น	16	0.713
ด้านกระบวนการ	7	0.747
ด้านผลผลิต	4	0.731

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลการศึกษาวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงปริมาณด้วยตนเอง โดยเตรียมแบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์
2. ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปยังผู้ที่สำเร็จหลักสูตรตั้งแต่รุ่นที่ 15 ถึง รุ่นที่ 20 ภายในค่ายนวมินทรราชินี
3. เก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ต่อไป
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและนำแบบสอบถามไปประมวลผล ลงรหัสข้อมูลแบบสอบถามในคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัย ในการประมวลผลค่าทางสถิติ ๑

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ ถูกต้องและนำข้อมูลไปแจกแจงความถี่ และวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัย

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ผู้สำเร็จหลักสูตร วิเคราะห์โดยใช้การแจกความถี่ (Frequency) และคำนวณ ค่าร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลการประเมินด้านบริบท การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น การประเมินกระบวนการ การประเมินด้านผลผลิต ของหลักสูตรซึ่งประเมิน โดย ผู้ที่สำเร็จหลักสูตร วิเคราะห์โดยค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

การคิดคะแนนการตอบแบบสอบถามแต่ละข้อ กำหนดให้ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีคะแนนเท่ากับ 5, 4, 3, 2 และ 1 ตามลำดับ

การหาค่าความกว้างอันตรภาคชั้น

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ค่าสูงสุด}-\text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{ความกว้างอันตรภาคชั้น} &= \frac{5-1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ระดับค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21-5.00	มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอมากที่สุด
3.41-4.20	มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอมาก
2.61-3.40	มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอปานกลาง
1.81-2.60	มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอ
1.00-1.80	มีความเหมาะสม/ ความเพียงพอ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง “การประเมินหลักสูตรทหารเสือราชินี กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์” มีวัตถุประสงค์เพื่อ นำผลประเมินหลักสูตรทหารเสือราชินีไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาหลักสูตร โดยเก็บข้อมูลจากกำลังพลที่ผ่านการฝึกหลักสูตรตั้งแต่รุ่นที่ 15 ถึง รุ่นที่ 20 จำนวน 208 นาย การวิจัยประกอบด้วย สถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านบริบท (C)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านปัจจัยเบื้องต้น (I)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกระบวนการ (P)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกระบวนการ (P)

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21-25 ปี	24	11.54
26-30 ปี	69	33.17
31-35 ปี	70	33.65
36-40 ปี	27	12.98
41-45 ปี	9	4.33
45-50 ปี	9	4.33
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 31-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.65 รองลงมาคืออายุ 26-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 33.17 และอายุ 36-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.98 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรุ่นที่เรียน

รุ่นที่	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รุ่นที่ 15	44	21.15
รุ่นที่ 16	52	25.00
รุ่นที่ 17	34	16.35
รุ่นที่ 18	36	17.31
รุ่นที่ 19	20	9.62
รุ่นที่ 20	22	10.58
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนรุ่นที่ 16 คิดเป็นร้อยละ 25.00 รองลงมาคือรุ่นที่ 15 คิดเป็นร้อยละ 21.15 และรุ่นที่ 18 คิดเป็นร้อยละ 17.31 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	92	44.23
ปริญญาตรี	116	55.77
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับ ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 55.77 รองลงมาคือ ต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 44.23 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประสบการณ์ด้านการทำงาน

ประสบการณ์ด้านการทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-5 ปี	36	17.31
6-10 ปี	66	31.73
11-15 ปี	61	29.33
16-20 ปี	27	12.98
21-25 ปี	9	4.33
มากกว่า 25 ปี	9	4.33
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์ทำงาน 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.73 รองลงมา 11-15 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.33 และ 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.31 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผบ.หมู่ปืนเล็ก	43	20.67
ผบ.หมู่ลาดตระเวน	30	14.42
ผบ.หมู่ ค.81	32	15.38
ผบ.หมู่ ตถ.	25	12.02
พลขับ	23	11.06
อื่น ๆ (หัวหน้าชุดยิง, พลยิง, นายสิบสื่อสาร)	55	26.44
รวม	208	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีตำแหน่งอื่น ๆ (หัวหน้าชุดยิง, พลยิง, นายสิบสื่อสาร) คิดเป็นร้อยละ 26.44 รองลงมา ผบ.หมู่ปืนเล็ก คิดเป็นร้อยละ 20.67 และผบ.หมู่ ค.81 คิดเป็นร้อยละ 15.38 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านบริบท (C)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านบริบท ในภาพรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นโดยรวม	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.00	0.418	มาก	2
2. เนื้อหาของหลักสูตร	3.83	0.497	มาก	3
3. โครงสร้างหลักสูตร	4.00	0.192	มาก	1
ภาพรวมด้านบริบท	4.90		มากที่สุด	

จากตารางที่ 9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น ด้านบริบท เนื้อหาหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับ มากที่สุด โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.90$, $SD = 3.95$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อันดับ 1 คือ โครงสร้างหลักสูตร โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.192$) รองลงมาคือ เนื้อหาของหลักสูตร โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.418$) และอันดับสุดท้าย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.192$)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านบริบทเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร

วัตถุประสงค์หลักสูตร	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน	-	1 (0.48)	22 (10.58)	162 (77.88)	23 (11.06)	4.00	0.487	มาก	2
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความสนใจของผู้เข้ารับการฝึก	-	-	23 (11.06)	160 (76.92)	25 (12.02)	4.01	0.481	มาก	1
ภาพรวม						4.00	0.418	มาก	

จากตารางที่ 10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น ด้านบริบทเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.418$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 คือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร สอดคล้องกับความสนใจของผู้เข้ารับการศึกษา โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.481$) และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.487$)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปรความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านบริบทเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร

เนื้อหาหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. เนื้อหาของหลักสูตร มีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการฝึก (16 สัปดาห์)	-	-	53 (25.48)	135 (64.90)	20 (9.62)	3.84	0.572	มาก	1
2. เนื้อหาหลักสูตร มีการจัดเรียงลำดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ ปรับสภาพพร้อมที่จะ เข้ารับการฝึก	-	-	52 (25.00)	140 (67.31)	16 (7.69)	3.83	0.546	มาก	2
ภาพรวม						3.83	0.497	มาก	

จากตารางที่ 11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น ด้านบริบทเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.497$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 คือ เนื้อหาของหลักสูตร มีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการฝึก (16 สัปดาห์) โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.84$, $SD = 0.572$) และเนื้อหาหลักสูตรมีการจัดเรียงลำดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับสภาพพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษา โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.83$, $SD = 0.546$)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น
ด้านบริบทเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. การจัดโครงสร้าง ของหลักสูตรสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ หลักสูตร	-	-	27 (12.98)	169 (81.25)	12 (5.77)	3.93	0.428	มาก	1
2. ความเหมาะสม ของวิชาการฝึก(เนื้อหา มีความสอดคล้องกับ สถานการณ์ปัจจุบัน)	-	-	32 (15.38)	161 (77.40)	15 (7.21)	3.92	0.469	มาก	2
ภาพรวม						4.00	0.192	มาก	

จากตารางที่ 12 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับ
ความคิดเห็น ด้านบริบท เกี่ยวกับ โครงสร้างหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก
โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.192$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 คือ การจัดโครงสร้าง
ของหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.428$)
และความเหมาะสมของวิชาการฝึก (เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน) โดยมีค่า
($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.469$)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น
ด้านบริบท เกี่ยวกับชุดวิชาการฝึกภาคที่ตั้ง

ชุดวิชา การฝึกภาคที่ตั้ง	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. การยิงปืนลับพลัน	-	-	25 (12.02)	160 (76.92)	23 (11.06)	3.99	0.481	มาก	5
2. การยิงปืนทางยุทธวิธี	-	-	23 (11.06)	158 (75.96)	27 (12.98)	4.02	0.491	มาก	4
3. การฝึกการต่อสู้ ป้องกันตัว	-	-	18 (8.65)	158 (75.96)	32 (15.38)	4.07	0.487	มาก	3

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ชุดวิชา การฝึกภาคที่ตั้ง	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
4. การฝึกการเดินเร่งรีบ 12 ไมล์	-	-	20 (9.62)	151 (72.60)	37 (17.79)	4.08	0.581	มาก	2
5. การฝึกการเดินเร่งรีบ 65 กิโลเมตร	-	-	22 (10.58)	137 (65.87)	49 (23.56)	4.13	0.571	มาก	1
ภาพรวม						4.06	0.327	มาก	

จากตารางที่ 13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น ด้านบริบท เกี่ยวกับวิชาการฝึกภาคที่ตั้ง โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.327$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 คือ การฝึกการเดินเร่งรีบ 65 กิโลเมตร โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.571$) รองลงมาคือการฝึกการเดินเร่งรีบ 12 ไมล์ โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.581$) และลำดับสุดท้าย คือการยิงปืนฉับพลัน โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.481$)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปรความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านบริบท เกี่ยวกับ ชุดวิชา การฝึกภาคป่าภูเขา

ชุดวิชา ภาคป่าภูเขา	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. การฝึกควบคุมสัตว์ บรรทุกต่าง	-	1 (0.48)	8 (3.85)	174 (83.65)	25 (12.02)	4.07	0.417	มาก	2
2. การฝึกการควบคุม การจับบังคับม้า	-	-	7 (3.37)	167 (80.29)	34 (16.35)	4.13	0.426	มาก	1
3. การฝึกการดำรงชีพ ในป่า	-	-	43 (20.67)	146 (70.19)	19 (9.13)	3.88	0.535	มาก	3
4. การฝึกการ ลาดตระเวนในป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน	-	-	105 (50.48)	79 (37.98)	24 (11.54)	3.61	0.686	มาก	4
ภาพรวม						3.92	0.345	มาก	

จากตารางที่ 14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น ด้านบริบท เกี่ยวกับวิชาการฝึกภาคป่าภูเขา โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.345$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 คือ การฝึกการ

ควบคุมการขี้นกั้ม้า โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.426$) รองลงมาคือการฝึกควบคุมสัตว์บรรทุกต่าง โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.07$, $SD = 0.417$) และลำดับสุดท้ายคือ การฝึกการลาดตระเวนในป่า จังหวัดแม่ฮ่องสอน โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.61$, $SD = 0.686$)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านบริบทเกี่ยวกับ ชุมวิชา การฝึกภาคทะเล

ชุดวิชา ภาคทะเล	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. การฝึกการว่ายน้ำ	-	2	18	127	61	4.19	0.620	มาก	2
		(0.96)	(8.65)	(61.06)	(29.33)				
2. การฝึกการดำน้ำเบื้องต้น	-	2	8	147	51	4.19	0.537	มาก	3
		(0.96)	(3.85)	(70.67)	(24.52)				
3. การฝึกการดำน้ำในถังสูง 10 เมตร	-	-	20	142	46	4.13	0.551	มาก	4
			(9.62)	(68.27)	(22.12)				
4. การฝึกการดำน้ำในทะเลเปิด	-	-	27	99	82	4.26	0.676	มาก	1
			(12.98)	(47.60)	(39.42)				
5. การฝึกการใช้เข็มทิศดำน้ำในเวลากลางคืน	-	-	30	141	37	4.03	0.568	มาก	5
			(14.42)	(67.79)	(17.79)				
6. การฝึกการปฏิบัติการยุทธวิธีทางทะเล	-	-	35	143	30	3.98	0.560	มาก	6
			(16.83)	(68.75)	(14.42)				
7. การฝึกภารกิจ 72 ชั่วโมง	-	--	66	113	29	3.82	0.654	มาก	7
			(31.73)	(54.33)	(13.94)				
8. การฝึกการดำรงชีพ 24 ชั่วโมง	-	-	88	83	37	3.75	0.737	มาก	8
			(42.31)	(39.90)	(17.79)				
		ภาพรวม				4.04	0.325	มาก	

จากตารางที่ 15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น ด้านบริบท เกี่ยวกับวิชาการฝึกภาคทะเล โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.04$, $SD = 0.325$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 คือ การฝึกการดำน้ำในทะเลเปิด โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.26$, $SD = 0.676$) รองลงมาคือการฝึกการฝึกการว่ายน้ำ โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.19$, $SD = 0.620$) และลำดับสุดท้ายคือ การฝึกการดำรงชีพ 24 ชั่วโมง โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.737$)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น
ด้านบริบท เกี่ยวกับ ชุมวิชา การฝึกภาคปฏิบัติการในเมือง

ชุมวิชา ภาคปฏิบัติการ ในเมือง	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. การฝึกการต่อสู้ ป้องกันตัว	-	-	25 (12.02)	163 (78.37)	20 (9.62)	3.98	0.466	มาก	5
2. การฝึกการรักษา ความปลอดภัยบุคคล สำคัญ	-	-	14 (6.73)	172 (82.69)	22 (10.58)	4.04	0.415	มาก	1
3. การฝึกการลงทางดิ่ง จากหอสูง 34 ฟุต	-	-	26 (12.50)	150 (72.12)	32 (15.38)	4.03	0.529	มาก	2
4. การฝึกการโรยตัว จากตึก	-	-	38 (18.27)	134 (64.42)	36 (17.31)	3.99	0.598	มาก	4
5. การฝึกการชิงตัว ประกัน	-	1 (0.48)	53 (25.48)	129 (62.02)	25 (12.02)	3.86	0.613	มาก	7
6. การฝึกการ การสะกดรอยผู้ต้อง สงสัย	-	1 (0.48)	24 (11.54)	152 (73.08)	31 (14.90)	4.02	0.533	มาก	3
7. การฝึกการลงทางดิ่ง จากอากาศยาน	-	1 (0.48)	41 (19.71)	131 (62.98)	35 (16.83)	3.96	0.620	มาก	6
ภาพรวม						3.98	0.261	มาก	

จากตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับ
ความคิดเห็น ด้านบริบท เกี่ยวกับวิชาการฝึกภาคปฏิบัติการในเมือง โดยภาพรวมมีความเหมาะสม
อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.98, SD = 0.261$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 คือ
การฝึกการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.04, SD = 0.415$) รองลงมา คือ
การฝึกการลงทางดิ่งจากหอสูง 34 ฟุต โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.03, SD = 0.529$) และลำดับสุดท้าย คือ
การฝึกการชิงตัวประกัน โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.86, SD = 0.613$)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น
ด้านบริบท เกี่ยวกับ ชุมวิชา การฝึกภาคอากาศ

โครงสร้างหลักสูตร ภาคอากาศ	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. การฝึกการกระโดด ร่มภาคพื้นดิน	-	-	19 (9.13)	162 (77.88)	27 (12.98)	4.04	0.470	มาก	3
2. การฝึกการแก้ไขเหตุ ขัดข้องในการกระโดดร่ม	-	1 (0.48)	19 (9.13)	162 (77.88)	26 (12.50)	4.02	0.486	มาก	4
3. การฝึกการพับร่มด้วย ตัวเอง	-	1 (0.48)	21 (10.10)	148 (71.15)	38 (18.27)	4.07	0.547	มาก	2
4. การฝึกการกระโดด ร่มด้วยอากาศยาน แบบกระตุกเอง	-	-	28 (13.46)	135 (64.90)	45 (21.63)	4.08	0.588	มาก	1
	ภาพรวม					4.05	0.327	มาก	

จากตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับ
ความคิดเห็น ด้านบริบท เกี่ยวกับวิชาการฝึกภาคอากาศ โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ใน
ระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.05$, $SD = 0.327$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 คือ การฝึกการ
กระโดดร่มด้วยอากาศยานแบบกระตุกเอง โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.588$) รองลงมา คือ การฝึก
การพับร่มด้วยตัวเอง โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.03$, $SD = 0.529$) และลำดับสุดท้ายคือการฝึกการแก้ไข
เหตุขัดข้องในการกระโดดร่ม โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.486$)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านปัจจัยเบื้องต้น (I)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น
ด้านปัจจัยเบื้องต้นในภาพรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นโดยรวม	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
1. สถานที่เรียน	3.92	0.341	มาก	4
2. สนามฝึก	3.98	0.334	มาก	2
3. ตำราและเอกสารประกอบ หลักสูตร	4.06	0.359	มาก	1
4. อุปกรณ์อำนวยความสะดวก	3.96	0.291	มาก	3
ภาพรวมด้านปัจจัยเบื้องต้น	3.98	0.228	มาก	

จากตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับ
ความคิดเห็นด้านปัจจัยเบื้องต้น สถานที่เรียน สนามฝึก ตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร อุปกรณ์
อำนวยความสะดวกโดยภาพรวมมีความเหมาะสมและเพียงพออยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.98$,
SD = 0.228) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 คือ ตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร โดยมีค่า
($\bar{X} = 4.06$, SD = 0.359) รองลงมาคือสนามฝึก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.98$, SD = 0.334) และลำดับสุดท้าย
คือ สถานที่เรียน โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.92$, SD = 0.341)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น
ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับ สถานที่เรียน

สถานที่เรียน	ระดับความเหมาะสม/ เวลา					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. สภาพแวดล้อม ห้องเรียนมีความ เหมาะสม สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ	-	-	15 (7.21)	180 (86.54)	13 (6.25)	3.99	0.368	มาก	2
2. ขนาดห้องเรียน มีขนาดที่เหมาะสม กับผู้เข้ารับการศึกษา	-	1 (0.48)	18 (8.65)	167 (80.29)	22 (10.58)	4.01	0.461	มาก	1

ตารางที่ 19 (ต่อ)

สถานที่เรียน	ระดับความเหมาะสม/ เวลา					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
3. ห้องเรียนมีโต๊ะเรียน เพียงพอสำหรับผู้เข้ารับ การฝึก	-	-	45 (21.63)	139 (66.83)	24 (11.54)	3.90	0.568	มาก	3
4. ห้องเรียนมีอากาศ ถ่ายเทได้สะดวก	-	1 (0.48)	63 (30.29)	123 (59.13)	21 (10.10)	3.79	0.617	มาก	4
ภาพรวม						3.92	0.341	มาก	

จากตารางที่ 19 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับสถานที่เรียน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและเพียงพออยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.92$, $SD = 0.341$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 ขนาดห้องเรียนมีขนาดที่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.01$, $SD = 0.461$) รองลงมา คือ สภาพแวดล้อมห้องเรียนมีความเหมาะสม สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.368$) และลำดับสุดท้ายคือห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.79$, $SD = 0.617$)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับ สนามฝึก

สนามฝึก	ระดับความเหมาะสม/ เวลา					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. สนามฝึกมีการ ตรวจสอบความพร้อม ต่อการฝึกเสมอและมี การดูแลจากเจ้าหน้าที่ พยาบาล	-	-	21 (10.10)	165 (79.33)	22 (10.58)	4.00	0.456	มาก	1
2. สนามยิงปืนมีกฎ ความปลอดภัย และมีการดูแลจาก เจ้าหน้าที่พยาบาล	-	-	21 (10.10)	169 (81.25)	18 (8.65)	3.99	0.434	มาก	2

ตารางที่ 20 (ต่อ)

สนามฝึก	ระดับความเหมาะสม/ เวลา					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
3. สนามฝึกกระโดดร่ม เป็นพื้นที่โล่งเหมาะสม แก่การฝึก	-	-	31 (14.90)	152 (73.08)	25 (12.02)	3.97	0.519	มาก	3
ภาพรวม						3.98	0.334	มาก	

จากตารางที่ 20 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับ สนามฝึก โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.334$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 สนามฝึกมีความการตรวจสอบความพร้อมต่อการฝึกเสมอและมีการดูแลจากเจ้าหน้าที่พยาบาล โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.456$) รองลงมาคือสนามยิงปืนมีกฎความปลอดภัยและมีการดูแลจากเจ้าหน้าที่พยาบาล โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.99$, $SD = 0.434$) และลำดับสุดท้ายคือสนามฝึกกระโดดร่มเป็นพื้นที่โล่งเหมาะสมแก่การฝึก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.519$)

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับ ตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร

ตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร	ระดับความเหมาะสม/ เวลา					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. ตำราและเอกสารการเรียนรู้มีจำนวนเพียงพอต่อผู้เข้ารับการฝึก	-	-	18 (8.65)	156 (75.00)	34 (16.35)	4.08	0.495	มาก	1
2. เนื้อหาในเอกสารตำราทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์	-	-	16 (7.69)	164 (78.85)	28 (13.46)	4.06	0.457	มาก	3
3. เนื้อหาในเอกสารตำราสอดคล้องกับการฝึก	-	-	25 (12.02)	144 (69.23)	39 (18.75)	4.07	0.552	มาก	2
ภาพรวม						4.06	0.359	มาก	

จากตารางที่ 21 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร โดยภาพรวมมีความเหมาะสมและเพียงพอ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.359$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 ตำราและเอกสารการเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อผู้เข้ารับการฝึก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.495$) รองลงมาคือสนามเนื้อหาในเอกสารตำราสอดคล้องกับการฝึก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.07$, $SD = 0.552$) และลำดับสุดท้ายคือเนื้อหาในเอกสารตำราทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.457$)

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก

อุปกรณ์อำนวยความสะดวก	ระดับความเหมาะสม/ เวลา					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. โสตทัศนอุปกรณ์ เครื่องขยายเสียง เพียงพอต่อการฝึก ในแต่ละสถานีฝึก	-	-	30 (14.42)	153 (73.56)	25 (12.02)	3.98	0.515	มาก	2
2. โสตทัศนอุปกรณ์ เครื่องขยายเสียง มีความพร้อม ต่อการใช้งาน	-	-	24 (11.54)	165 (79.33)	19 (9.13)	3.98	0.455	มาก	3
3. เป้ายิงปืนมีจำนวน เพียงพอต่อการฝึก	-	-	27 (12.98)	160 (76.92)	21 (10.10)	3.97	0.481	มาก	4
4. รั่มที่ใช้กระโดด มีการตรวจสอบความ ปลอดภัย	-	-	40 (19.23)	148 (71.15)	20 (9.62)	3.90	0.530	มาก	6
5. อากาศยานที่ให้การ สนับสนุนพอเพียง กับการฝึก	-	-	34 (16.35)	146 (70.19)	28 (13.46)	3.97	0.547	มาก	5
6. อุปกรณ์การฝึก มีการดูแลบำรุงรักษา จากผู้ชำนาญการเฉพาะ ด้านให้พร้อมใช้งาน อย่างสม่ำเสมอ	-	-	29 (13.94)	153 (73.56)	26 (12.50)	3.99	0.515	มาก	1
ภาพรวม						3.96	0.291	มาก	

จากตารางที่ 22 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น ด้านปัจจัยเบื้องต้น เกี่ยวกับอุปกรณ์อำนวยความสะดวก โดยภาพรวมมีความเหมาะสม และเพียงพอ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.96, SD = 0.291$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 อุปกรณ์การฝึกมีการดูแลบำรุงรักษาจากผู้ชำนาญการเฉพาะด้านให้พร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.99, SD = 0.515$) รองลงมา คือ โสตทัศนอุปกรณ์ เครื่องขยายเสียง เพียงพอกับการฝึกในแต่ละสถานีฝึก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.98, SD = 0.515$) และลำดับสุดท้าย คือ รมที่ใช้กระโดดมีการตรวจสอบความปลอดภัย โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.90, SD = 0.530$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกระบวนการ (P)

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น ด้านกระบวนการ ในภาพรวมและรายด้าน

ความคิดเห็นโดยรวม	\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
1. การจัดการเรียนการสอน	3.97	0.309	มาก	2
2. การวัดผลและการประเมินผล การเรียน	4.06	0.390	มาก	1
3. ภาพรวมด้านกระบวนการ	4.02	0.288	มาก	

จากตารางที่ 23 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็น ด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.02, SD = 0.288$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 คือ การวัดผลและการประเมินผลการเรียน โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.06, SD = 0.390$) และการจัดการเรียนการสอน โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.97, SD = 0.309$)

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น
ด้านกระบวนการเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียน การสอน	ระดับความเหมาะสม/ เวลา					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. การจัดการเรียน การสอนภาคทฤษฎี สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์หลักสูตร	-	1	25	170	12	3.93	0.439	มาก	4
		(0.48)	(12.02)	(81.73)	(5.77)				
2. การจัดการฝึก ภาคปฏิบัติสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์หลักสูตร	-	-	17	167	23	4.03	0.440	มาก	1
			(8.17)	(80.29)	(11.06)				
3. การจัดการฝึกแต่ละ วิชาเหมาะสมกับวิชา ที่สอน	-	-	27	162	19	3.96	0.470	มาก	3
			(12.98)	(77.88)	(9.13)				
4. ห้วงเวลาพักระหว่าง เรียนและฝึกมีความ เหมาะสม (ระยะเวลา การฝึกและระยะเวลา การพักต่อชั่วโมง)	-	-	44	127	37	3.97	0.625	มาก	2
			(21.15)	(61.06)	(17.79)				
		ภาพรวม				3.97	0.309	มาก	

จากตารางที่ 24 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับ
ความคิดเห็นด้านกระบวนการ เกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมมีความเหมาะสม
อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.309$)และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1 การจัดการ
ฝึกภาคปฏิบัติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.03$, $SD = 0.440$) รองลงมา คือ
ห้วงเวลาพักระหว่างเรียนและฝึกมีความเหมาะสม (ระยะเวลาการฝึกและระยะเวลาการพัก
ต่อชั่วโมง) โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.97$, $SD = 0.625$) และลำดับสุดท้ายคือการจัดการเรียนการสอน
ภาคทฤษฎีสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.93$, $SD = 0.439$)

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น
ด้านกระบวนการเกี่ยวกับ การวัดผลและการประเมินผลการเรียน

การวัดผลและ การประเมินผลการเรียน	ระดับความเหมาะสม/ เวลา					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. การวัดผลการฝึกตรง ตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร			14 (6.73)	161 (77.40)	33 (15.87)	4.09	0.468	มาก	1
2. การตัดสินผล การเรียนมีความถูกต้อง และยุติธรรม			(13.46)	(72.60)	(13.94)	4.00	0.525	มาก	3
3.เกณฑ์การวัดผล มีเกณฑ์ที่มาตรฐาน			16 (7.69)	159 (76.44)	33 (15.87)	4.08	0.480	มาก	2
	ภาพรวม					4.06	0.390	มาก	

จากตารางที่ 25 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับ
ความคิดเห็นด้านกระบวนการเกี่ยวกับ การวัดผลและการประเมินผลการเรียน โดยภาพรวม มีความ
เหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.390$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ อันดับ 1
การวัดผลการฝึกตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.09$, $SD = 0.468$) รองลงมา คือ
เกณฑ์การวัดผลมีเกณฑ์ที่มาตรฐาน โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.480$) และลำดับสุดท้ายคือการ
ตัดสินผลการเรียนมีความถูกต้องและยุติธรรม โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.00$, $SD = 0.525$)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านผลผลิต (P)

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความ และอันดับ ระดับความคิดเห็น
ด้านผลผลิต

ด้านผลผลิต	ระดับความเหมาะสม/ เวลา					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
1. ผู้ที่ผ่านการฝึก หลักสูตรทหารเสีราชนี สามารถนำความรู้ มาปรับใช้กับการทำงาน		1 (0.48)	23 (11.06)	155 (74.52)	29 (13.94)	4.02	0.520	มาก	2

ตารางที่ 26 (ต่อ)

ด้านผลผลิต	ระดับความเหมาะสม/ เวลา					\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
2. ผู้ที่ผ่านการฝึก หลักสูตรทหารเล็อราชินี มีความเชี่ยวชาญในการใช้ อาวุธยุทโธปกรณ์	1 (0.48)	26 (12.50)	160 (76.92)	21 (10.10)		3.97	0.495	มาก	4
3. ผู้ที่ผ่านการฝึก หลักสูตรทหารเล็อราชินี ได้รับการยอมรับ จากผู้บังคับบัญชา กับเพื่อนร่วมงาน		27 (12.98)	155 (74.52)	26 (12.50)		4.00	0.506	มาก	3
4. ผู้ที่ผ่านการฝึก หลักสูตรทหารเล็อราชินี นำความรู้และทักษะ มาใช้ในการทำงาน ได้ตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร (มีความ จงรักภักดีต่อราชวงศ์)		9 (4.33)	117 (56.25)	82 (39.42)		4.35	0.562	มาก	1
ภาพรวม						4.08	0.323	มาก	

จากตารางที่ 26 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับ
ความคิดเห็น ด้านผลผลิต มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.323$)
และเมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อ อันดับ 1 การผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเล็อราชินีนำความรู้
และทักษะมาใช้ในการทำงานได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (มีความจงรักภักดีต่อราชวงศ์)
โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.562$) รองลงมาคือผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเล็อราชินีสามารถ
นำความรู้มาปรับใช้กับการทำงาน โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.520$) และลำดับสุดท้าย คือ ผู้ที่ผ่าน
การฝึกหลักสูตรทหารเล็อราชินีมีความเชี่ยวชาญในการใช้อาวุธยุทโธปกรณ์ โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.00$,
 $SD = 0.525$)

ตารางที่ 27 ผลประเมิน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของ CIPP model ภาพรวม

การประเมิน	\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม	อันดับ
ด้านบริบท	4.90	3.95	มากที่สุด	1
ด้านปัจจัยเบื้องต้น	3.98	0.228	มาก	4
ด้านกระบวนการ	4.02	0.288	มาก	3
ด้านผลผลิต	4.08	0.323	มาก	2
ภาพรวม	4.02	0.180	มาก	

จากตารางที่ 27 สรุปผลประเมิน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของ CIPP model มีผลดังนี้ ภาพรวมของการประเมินผล หลักสูตรทหารเสีอราชินี กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ วิทยาลัยผู้ผ่านการฝึกตั้งแต่รุ่นที่ 15 ถึง รุ่นที่ 20 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.180$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบริบท เป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.90$, $SD = 3.95$) ด้านผลผลิต เป็นอันดับที่ 2 โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.323$) ด้านกระบวนการ เป็นอันดับที่ 3 โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.288$) และด้านปัจจัยเบื้องต้นเป็นอันดับที่ 4 โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.98$, $SD = 0.228$)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการศึกษาและประเมินผลการฝึกหลักสูตรทหารเล็กราชินี ของกรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ โดยใช้แนวคิดของ สดףเฟิลบิม โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบจำลองชิป CIPP model ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัย 4 ด้าน 1) ด้านบริบท 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้น 3) ด้านกระบวนการ 4) ด้านผลผลิต

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเล็กราชินี ตั้งแต่รุ่นที่ 15 ถึง รุ่นที่ 20 เนื่องจากประชากรกลุ่มนี้เป็นประชากรที่ยังรับราชการอยู่ในหน่วยงานจึงง่ายต่อการสำรวจและเก็บข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 5 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 แบบประเมินด้านบริบท ตอนที่ 3 แบบประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้น ตอนที่ 4 แบบประเมินด้านกระบวนการ ตอนที่ 5 แบบประเมินด้านผลผลิต ซึ่งผ่านการทดสอบความเที่ยง (Reliability) แบบ Cornbach alpha จำนวน 60 ชุด ของแบบสอบถามความคิดเห็นได้เท่ากับ 0.861 ซึ่งมีความเชื่อถือได้ จึงได้นำแบบสอบถามจำนวน 208 ชุด ไปให้ผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเล็กราชินี ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเล็กรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยส่วนใหญ่ มีอายุ 31-35 ปี รุ่นที่เรียนของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รุ่นที่ 16 วุฒิการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ระดับปริญญาตรี ประสบการณ์การทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ 6-10 ปี และตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีตำแหน่ง หัวหน้าชุดยิง, พลยิง, นายสิบสื่อสาร

การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบการประเมินแบบ CIPP model การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบการประเมินแบบ CIPP model ภาพรวมของการแสดงความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.02$, $SD = 0.180$) ซึ่งแต่ละด้านพบว่าด้านบริบท เป็นอันดับ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.90$, $SD = 3.95$) ด้านผลผลิต เป็นอันดับที่ 2 โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.323$)

ด้านกระบวนการ เป็นอันดับที่ 3 โดยมีค่า ($\bar{X} = 4.02, SD = 0.288$) และด้านปัจจัยเบื้องต้นเป็นอันดับที่ 4 โดยมีค่า ($\bar{X} = 3.98, SD = 0.228$)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านบริบท (C)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านบริบท ผลการศึกษา พบว่า ผู้ที่ผ่านการฝึกมีความเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของด้านบริบทโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยปัจจัยที่มีความเหมาะสมสูงสุด คือ โครงสร้างของหลักสูตร รองลงมาคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร และลำดับสุดท้าย คือ เนื้อหาของหลักสูตร

วัตถุประสงค์หลักสูตร

ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากซึ่งใช้เกณฑ์การวัดจากการตอบแบบสอบถามจากผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชนิ รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความสนใจของผู้เข้ารับการฝึก เนื่องจากผู้ที่เข้ารับการฝึกต่างมีความสนใจในหลักสูตรและให้ความสำคัญกับหลักสูตรเป็นอย่างมาก รองลงมา คือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากหลักสูตรจะพัฒนาและปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์และเหตุการณ์ปัจจุบันแต่ก็มีเพียงบางรายวิชาที่ยังใช้วิชาการฝึกแบบเดิม ๆ

เนื้อหาหลักสูตร

ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งใช้เกณฑ์การวัดจากการตอบแบบสอบถามจากผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชนิ รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการฝึก (16 สัปดาห์) เนื่องจากหลักสูตรมีเวลาที่กำหนดแต่ละภาคการฝึกและแบ่งการฝึกเป็นรายวิชาการฝึกที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม รองลงมาคือ เนื้อหาหลักสูตรมีการจัดเรียงลำดับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับสภาพพร้อมที่จะเข้ารับการฝึก เนื่องจากการฝึกในหลักสูตรมีการเรียงลำดับการฝึกเพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกมีการปรับสภาพร่างกายให้เข้ากับสถานการณ์และภารกิจที่ได้รับจากการฝึกเพื่อเป็นการป้องกันอันตรายจากการฝึกได้

โครงสร้างหลักสูตร

ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากซึ่งใช้เกณฑ์การวัดจากการตอบแบบสอบถามจากผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชนิ รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดโครงสร้างของหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตรเนื่องจากโครงสร้างของหลักสูตรได้จัดทำเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เพื่อสนองเจตนารมณ์ของผู้รับผิดชอบการฝึกเพื่อให้ได้ผลสัมฤทธิ์ในการฝึก รองลงมาคือความเหมาะสม

ของวิชาการฝึก (เนื้อหา มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน) เนื่องจากเนื้อหาการฝึกส่วนใหญ่ จะมีความสอดคล้องสถานการณ์ปัจจุบันเนื่องจากผู้ดูแลหลักสูตร ได้วางแผนการฝึกไว้เพื่อให้ผู้ที่เข้ารับการฝึกได้รับความรู้มากที่สุด

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านปัจจัยเบื้องต้น (I)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านปัจจัยเบื้องต้น ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ผ่านการฝึก มีความเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของด้านปัจจัยเบื้องต้น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งใช้เกณฑ์ การวัดจากการตอบแบบสอบถามจากผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเล็กราชินี โดยปัจจัยที่มีความเหมาะสมสูงสุด คือ ตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร รองลงมาคือ สนามฝึก และลำดับสุดท้าย คือ สถานที่เรียน

สถานที่เรียน

ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับ สถานที่เรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งใช้เกณฑ์การวัดจากการตอบแบบสอบถามจากผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเล็กราชินีรายชื่อ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ขนาดห้องเรียนมีขนาดที่เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึก เนื่องจากทางกอง อำนวยการฝึก ได้มีการจัดเตรียมสถานที่ก่อนที่จะทำการเปิดหลักสูตรเพื่อให้มีความเหมาะสม กับผู้เข้ารับการฝึก รองลงมาคือสภาพแวดล้อมห้องเรียนมีความเหมาะสม สะอาด มีแสงสว่าง เพียงพอ และลำดับสุดท้ายคือห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวกเนื่องจากห้องเรียนที่เรียนนั้น เป็นห้องเรียนที่ได้จัดเตรียมความพร้อมให้กับผู้เข้ารับการฝึกและเป็นห้องเรียนที่ใช้ในทุก รุ่น ที่ทำการฝึก

สนามฝึก

ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับ สนามฝึก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งใช้เกณฑ์การวัดจากการตอบแบบสอบถามจากผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเล็กราชินี รายชื่อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือสนามฝึกมีความการตรวจสอบความพร้อมต่อการฝึกเสมอและมีการดูแลจาก เจ้าหน้าที่พยาบาล รองลงมาคือสนามยิงปืนมีกฎความปลอดภัยและมีการดูแลจากเจ้าหน้าที่พยาบาล ลำดับสุดท้ายคือสนามฝึกกระ โดคร่มเป็นพื้นที่โล่งเหมาะสมแก่การฝึก เนื่องจากสนามฝึกที่ใช้ในแต่ละที่จะมีเจ้าหน้าที่พยาบาลคอยดูแลทุกที่เพื่อ ไว้ช่วยเหลือปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับผู้เข้ารับการฝึก ที่เกิดอันตรายจากการฝึกเพื่อเป็นการดูแลความปลอดภัยให้แก่ผู้เข้ารับการฝึก

ตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร

ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับ ตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร มีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมาก รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตำราและเอกสารการเรียนมีจำนวนเพียงพอ ต่อผู้เข้ารับการฝึก รองลงมาคือสนามเนื้อหาในเอกสารตำราสอดคล้องกับการฝึก และลำดับสุดท้าย

คือเนื้อหาในเอกสารตำราทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ เนื่องจากหลักสูตรได้จัดเตรียมเอกสารตำราในการฝึกให้ทันสมัยอยู่เสมอเพื่อรองรับต่อการฝึก

อุปกรณ์อำนวยความสะดวก

ผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับ อุปกรณ์อำนวยความสะดวก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อุปกรณ์การฝึกมีการดูแลบำรุงรักษาจากผู้ชำนาญการ เฉพาะด้านให้พร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาคือ โสตทัศนอุปกรณ์ เครื่องขยายเสียง เพียงพอกับการฝึกในแต่ละสถานีฝึก และลำดับสุดท้ายคือรถที่ใช้กระโดดมีการตรวจสอบความปลอดภัย

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกระบวนการ (P)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกระบวนการ ผลการศึกษาพบว่าผู้ผ่านการฝึกมีความเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีความเหมาะสมสูงสุด คือ การวัดผลและการประเมินผลการเรียน รองลงมาคือ การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน

ผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับ การจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งใช้เกณฑ์การวัดจากการตอบแบบสอบถามจากผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชนี รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การจัดการฝึกภาคปฏิบัติสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร รองลงมาคือห้วงเวลาพักระหว่างเรียนและฝึกมีความเหมาะสม (ระยะเวลาการฝึกและระยะเวลาการพักต่อชั่วโมง) และลำดับสุดท้ายคือการจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎีสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร

การวัดผลและการประเมินผลการเรียน

ผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับ การวัดผลและการประเมินผลการเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งใช้เกณฑ์การวัดจากการตอบแบบสอบถามจากผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชนี รายชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด การวัดผลการฝึกตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร รองลงมาคือเกณฑ์การวัดผลมีเกณฑ์ที่มาตรฐาน และลำดับสุดท้ายคือการตัดสินผลการเรียนมีความถูกต้องและยุติธรรม เนื่องจากการวัดผลการเรียนและเกณฑ์การวัดผลได้มีเกณฑ์ในการกำหนดไว้ในหลักสูตรเพื่อเป็นการพิจารณาในการให้รางวัลแก่ผู้ผ่านเกณฑ์ในชั้นที่ดีที่สุด เพื่อเป็นกำลังใจให้แก่ผู้เข้ารับการฝึก

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านผลผลิต (P)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านผลผลิต ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกมีความเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของด้านผลผลิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งใช้เกณฑ์การวัดจากการตอบแบบสอบถามจากผู้ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเล็กราชินี เนื่องจากผู้ที่ได้ผ่านการฝึกหลักสูตร ได้มีการนำความรู้ที่ได้จากการฝึกไปปรับใช้ในการทำงาน ได้อีกทั้งมีความเชี่ยวชาญในการใช้อาวุธได้อย่างคล่องแคล่วอีกที่มีความจงรักภักดีต่อราชวงศ์

อภิปรายผล

จากผลการประเมินหลักสูตรทหารเล็กราชินี กรมทหารราบที่ 21 รักษาพระองค์ โดยใช้รูปแบบ CIPP model มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

การอภิปรายผลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านบริบท (C)

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านบริบท ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกมีความเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของด้านบริบท โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยปัจจัยที่มีความเหมาะสมสูงสุด คือ โครงสร้างของหลักสูตร เนื่องจากผู้เข้ารับการฝึกมีการยอมรับว่าโครงสร้างของหลักสูตร ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่วางไว้รวมทั้งมีความเหมาะสมของชุดวิชาการฝึก โดยแบ่งช่วงการฝึกไว้ดังนี้

ภาคที่ตั้งปรับสภาพร่างกายและจิตใจ เตรียมร่างกายให้พร้อมในการฝึกภาคต่อไป ระยะเวลา 4 สัปดาห์ (ผู้ที่ผ่านการฝึกในระยะนี้เท่านั้นที่จะสามารถรับการฝึกขั้นต่อไปได้)

การฝึกภาคป่า-ภูเขา ระยะเวลา 4 สัปดาห์ ในระยะนี้จะเน้นการฝึกการแทรกซึมทางอากาศด้วยอากาศยาน การฝึกการแทรกซึมทางพื้นดินเข้าปฏิบัติการต่อที่หมายในลักษณะหน่วยทหารขนาดเล็ก หรือชุดปฏิบัติการ การจัดตั้งและใช้กำลังกองโจร การพิสูจน์ทราบพื้นที่ป่า การฝึกขี้นักบินและการบินบรรทุกต่าง ๆ ฝึกปฏิบัติในการถวายความปลอดภัยของคหบดีประมุข และการศึกษางานโครงการพัฒนาตามพระราชดำริ

การฝึกภาคทะเล ระยะเวลา 3 สัปดาห์ เน้นการแทรกซึมทางน้ำ การดำน้ำทางยุทธวิธี การใช้เรือยาง การลาดตระเวนชายฝั่ง การยุทธสะเทินน้ำสะเทินบก การโดดร่มลงทะเล การดำรงชีพในทะเล และประเพณีชาวเรือ

การฝึกภาคปฏิบัติการในเมือง ระยะเวลา 3 สัปดาห์ เน้นการปฏิบัติในพื้นที่สิ่งปลูกสร้าง การต่อต้านการก่อการร้ายสากล การชิงตัวประกัน การจับจีกรยานยนต์ทางยุทธวิธี

การฝึกภาคอากาศ ระยะเวลา 2 สัปดาห์ เป็นการฝึกเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในพื้นฐานของการกระโดดร่มแบบกระตุกเอง การบังคับร่ม การพักร่ม และการแก้ไขเหตุติดขัด

2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์หลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน นำมาใช้งาน ได้จริงในการปฏิบัติหน้าที่ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรก็สอดคล้องตรงกับความสนใจของผู้เข้ารับการฝึก

3. เนื้อหาหลักสูตรผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรมีความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้เข้ารับการฝึกเห็นว่าระยะเวลาในการฝึก (16 สัปดาห์) เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมเพราะมีชุดวิชาการฝึกเป็น 5 ภาคการฝึก เมื่อเปรียบหลักสูตรอื่น เช่น หลักสูตรเสือคาบดาบ (Ranger) ใช้ระยะเวลาในการฝึก 9 สัปดาห์ มีชุดวิชาการฝึก 4 ภาคการฝึก และในส่วนของเนื้อหาหลักสูตรมีการจัดเรียงลำดับความเหมาะสมกับการฝึก เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับสภาพพร้อมที่จะเข้ารับการฝึก

จากผลการศึกษา ความเหมาะสมของด้านบริบทโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอนิรุท สวัสดิ์ (2549) ศึกษาการประเมินผลหลักสูตรนายทหารอาวุโส พ.ศ. 2548 ของสถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง โดยใช้การประเมินหลักสูตรแบบ CIPP ในด้านบริบท มีผลการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับชิริกิตต์ ทองนิล (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตรการฝึกปฏิบัติในทะเลของนักเรียนจำ โรงเรียนชุมพลทหารเรือกรมยุทธศึกษาทหารเรือ โดยใช้การประเมินหลักสูตรแบบ CIPP ในด้านบริบท มีผลการประเมินเนื้อหาของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับแนวคิดของ Stufflebeam (1971, p. 128 อ้างถึงใน จาตุรงค์ มีจิตร, 2549 หน้า 10) ซึ่งประกอบไปด้วยการประเมิน 4 ประเภท

- 1) Context evaluation หมายถึง การประเมินวัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายต่าง ๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตร
- 2) Input evaluation หมายถึง การประเมินผลระบบ โครงสร้างของหลักสูตรรวมทั้งระบบการจัดการบริหารหลักสูตรต่าง ๆ ด้วย
- 3) Process evaluation หมายถึง การประเมินผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ
- 4) Product evaluation หมายถึง การประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรนั้น

แต่ไม่สอดคล้องกับจาตุรงค์ มีจิตร (2549, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการประเมินหลักสูตรทั่วไป รุ่นที่ 31 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนนายทหารพรคนาวิน สถาบันการทหารเรือชั้นสูงโดยใช้การประเมินหลักสูตรแบบ CIPP ในด้านบริบท มีผลการประเมินวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง

การอภิปรายผลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านปัจจัยเบื้องต้น (I)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านปัจจัยเบื้องต้น ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกมีความเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของด้านปัจจัยเบื้องต้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีความเหมาะสมสูงสุด คือ ตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร เนื่องจากผู้เข้ารับการฝึก

มีการยอมรับว่าตำราและเอกสารประกอบหลักสูตรมีความเพียงพอต่อผู้เข้ารับการฝึก ทั้งนี้เนื่องจาก กองอำนวยการฝึกหลักสูตรทหารเล็กราชินีได้มีการจัดเตรียมและปรับปรุงเนื้อหาในเอกสารตำรา ให้สอดคล้องกับการฝึกอยู่เสมอ ส่วนในเรื่องของสนามฝึกยังมีการตรวจสอบความพร้อม ต่อการฝึกเสมอและได้มีการดูแลจากเจ้าหน้าที่พยาบาล ในระหว่างการฝึก ทั้งนี้เพื่อเป็นการดูแล ความปลอดภัยของผู้ที่เข้ารับการฝึกมีความปลอดภัยและได้รับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นได้เมื่อเกิด เหตุฉุกเฉินระหว่างการเรียนของสถานที่เรียนซึ่งขนาดห้องเรียนที่มีความเหมาะสมกับผู้เข้ารับ การฝึก เนื่องจากจำนวนของผู้เข้ารับการฝึกแต่ละรุ่นมีจำนวนไม่มากนักจึงง่ายต่อการจัดสถานที่ ในการใช้สำหรับเรียน ในภาคทฤษฎีของการฝึกหลักสูตรทหารเล็กราชินี

การอภิปรายผลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านกระบวนการ (P)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกระบวนการ ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ผ่านการฝึก มีความเห็นเกี่ยวกับ ความเหมาะสมของด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัย ที่มีความเหมาะสมสูงสุดคือ การวัดผลและการประเมินผล เนื่องจากในการวัดผลและประเมินผลนี้ เป็นสิ่งสำคัญต่อการฝึกเนื่องจากผู้ที่ผ่านการฝึกในแต่ละภาควิชานั้นต้องมีกระบวนการ ในการทดสอบและวัดผล

การอภิปรายผลความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามด้านผลผลิต (P)

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านผลผลิต ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ผ่านการฝึกมีความเห็น เกี่ยวกับความเหมาะสมของด้านกระบวนการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะผู้ที่ผ่านการฝึก หลักสูตรทหารเล็กราชินีนำความรู้และทักษะมาใช้ในการทำงาน ได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร (มีความจงรักภักดีต่อราชวงศ์) อยู่อันดับที่ 1 เนื่องจากผู้ที่เข้ารับการฝึกหลักสูตรนี้ จะได้มีโอกาส ในการเข้าถวายงาน แสดงความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ ในการรักษาความปลอดภัย ในพระบรมมหาราชวัง เช่น พระราชวังทักษิณราชินีเวสต์ จังหวัดนราธิวาส รวมทั้งการอารักขา ความปลอดภัยให้กับผู้นำ คนสำคัญของประเทศ เพราะผู้ที่เข้ารับการฝึกนี้จะมีผู้เชี่ยวชาญ ในการใช้อาวุธยุทธโปกรณ์ ในการป้องกันตัว ทั้งนี้ยังได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงาน และผู้บังคับบัญชา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. จากการศึกษาด้านบริบทประเด็นเกี่ยวกับ โครงสร้างของหลักสูตรในชุดรายวิชาการฝึก ในการฝึกภาคที่ตั้ง ในด้านของการยิงปืน โดยจับปล้น เป็นอันดับสุดท้าย แสดงให้เห็นว่าผู้เข้ารับ การฝึกยังขาดทักษะในด้านนี้ อาจจะเนื่องมาจากการยิงปืน จะต้องมีความชำนาญและต้องมีการ

ฝึกฝนอย่างเป็นประจำและต่อเนื่อง ในส่วนชุดของการฝึกภาคปฏาษา การลาดตระเวนในป่า แม่ฮ่องสอน จะอยู่ในลำดับสุดท้าย อาจเนื่องมาจากการลาดตระเวนป่า ผู้เข้ารับการฝึกต้องอดทน กับสถานการณ์ ทั้งร้อน หนาว ฝนตก สภาพพื้นที่ที่เป็นป่ารกชัฏ มีทั้งสัตว์ป่าที่เป็นอันตราย จำเป็นต้องใช้สมอง สติ ในการการฝึกตลอดเวลา รวมถึงการมีชีวิตรอดออกมาจากป่าให้ได้ ซึ่งผู้ที่เข้ารับการฝึก จะต้องมีการฝึกทำจิตใจ ฝึกความอดทน หรือฝึกกับสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกัน

2. จากการศึกษาด้านปัจจัยเบื้องต้น ในประเด็นเกี่ยวกับสถานที่เรียน คือห้องเรียน มีอากาศถ่ายเทสะดวกอยู่ในลำดับสุดท้าย ดังนั้น ควรมีการปรับปรุงสถานที่เรียนให้มีความโล่ง โปร่งสบาย มีความเหมาะสมกับจำนวนผู้เรียน ในด้านของสนามฝึกก็เช่นเดียวกัน ผู้เข้ารับการฝึก มองว่า พื้นที่ที่ใช้ในการกระโดดร่ม ต้องมีความเหมาะสมและปลอดภัย

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. จากการศึกษาด้านบริบทประเด็นเกี่ยวกับ โครงสร้างของหลักสูตรในชุดรายวิชาการฝึก ในการฝึกภาคที่ตั้ง ในด้านของการยิงปืน โดยจับพลัน เป็นอันดับสุดท้าย เนื่องจากผู้ที่เข้ารับการฝึก อาจสังเกตเห็นว่าเป็นการฝึกที่หนักเกินไป จึงควรมีการลดระยะเวลาการฝึกแต่เน้นประสิทธิภาพ ในการฝึกให้มาก

2. จากการศึกษาด้านบริบทประเด็นเกี่ยวกับ โครงสร้างของหลักสูตรในชุดรายวิชาการฝึกภาคปฏาษา การลาดตระเวนในป่าแม่ฮ่องสอน จะอยู่ในลำดับสุดท้ายซึ่งผู้ที่เข้ารับการฝึกอาจเกิดความกังวลในเรื่องวัฒนธรรมประเพณีในการปฏิบัติในพื้นที่ในการฝึกตามชาวบ้าน เผ่าต่าง ๆ

3. จากการศึกษาด้านปัจจัยเบื้องต้น ในประเด็นเกี่ยวกับสถานที่เรียน คือห้องเรียน มีอากาศถ่ายเทสะดวก ซึ่งห้องเรียนอาจเป็นห้องเรียนที่มีหน้าต่างมิดชิดจึงทำให้ผู้ที่เข้ารับการฝึก เกิดความอึดอัดหรือร้อนเวลาเข้ารับการฝึกในห้องเรียนนั้น ๆ จึงควรมีการระบายความร้อน ในห้องเรียนให้มากขึ้น

4. จากการศึกษาด้านปัจจัยเบื้องต้น ในประเด็นเกี่ยวกับสนามฝึกการกระโดดร่ม ควรมีสนามฝึกที่ปลอดภัยในชีวิต เหมาะสมกับการฝึกเนื่องจากสถานที่ใช้นั้น เป็นพื้นที่การเกษตรอาจมีรถที่ใช้ในการเกษตรอยู่ในพื้นที่ควรมีการป้องกันพื้นที่ในระหว่างการใช้พื้นที่ในการกระโดดร่ม

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. หลักสูตรทหารเสือราชินี เป็นหลักสูตรที่ผู้เข้ารับการฝึก จะต้องมีความพร้อม ในทุกด้าน ไม่ว่าจะด้านร่างกายที่แข็งแรง จิตใจที่เข้มแข็ง เพราะเป็นการฝึกที่ทรหด อดทน ถ้าพลาดหมายถึงความปลอดภัยในชีวิตของผู้เข้ารับการฝึก ดังนั้น ควรมีนโยบาย มาตรการในด้าน

ความปลอดภัย ด้านการทดสอบสมรรถภาพ สมรรถนะของผู้เข้ารับการฝึก ก่อนที่จะเข้ามาฝึก
หลักสูตร ฯ เพื่อลดการสูญเสียและการบาดเจ็บจากการฝึก

2. ในการพัฒนาหลักสูตร ควรมีการเปรียบเทียบความเหมาะสมของหลักสูตร
กับหลักสูตรอื่น อาจมีการปรับหรือเพิ่มระยะเวลาในการฝึก เหมือนการฝึกหลักสูตรนักทำลายใต้น้ำ
จู่โจม Navy Seal ของกองทัพเรือ ซึ่งใช้ระยะเวลาในการฝึก 7 เดือน และความเป็นมาตรฐาน
จากครูฝึกให้มากขึ้นไปกว่าเดิมที่เป็นอยู่

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2541). *มองการศึกษา: เส้นทางที่เท่าเทียมของคนไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จาดรงค์ มีจิตร. (2549). *การประเมินหลักสูตรทั่วไปรุ่นที่ 31 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนนายทหารพรคนาวิน สถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). *การพัฒนาหลักสูตร: หลักการแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: อีสันเพรส.
- ทิสนา เขมมณี. (2535). *หลักการและรูปแบบการพัฒนาเด็กปฐมวัยตามวิถีชีวิตไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย ถามะพันธ์. (2547). *การประเมินหลักสูตรนักเรียนจำ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ พ.ศ. 2547. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ธีรศักดิ์ ทองนิล. (2550). *การประเมินหลักสูตรการฝึกภาคปฏิบัติในทะเลของนักเรียนจำทหารเรือ โรงเรียนชุมพลทหารเรือ กรมยุทธศึกษาทหารเรือ. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- นิรมล ศตวุฒิ. (2543). *การพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นิสารัตน์ ศิลปเดช. (2536). *ประชากรกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต*. กรุงเทพฯ: พิษณุการพิมพ์.
- ปานสิริ ไพศาลนนท์. (2544). *การประเมินหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริการสาขานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยบูรพา: กรณีศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษารป.ม. รุ่น 3. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.*
- ภิญโญ สาธร. (2516). *การบริหารศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สันต์ ธรรมบำรุง. (2535). *หลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร*. กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). *แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร*. เชียงใหม่: The knowledge center.
- สุมิตร คุณานุกร. (2523). *หลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: ชวนการพิมพ์.

- สุริยะ อยู่เย็น. (2530). การประเมินผลหลักสูตรสารวัตร โรงเรียนสืบสวน กรมตำรวจ. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุวิมล ว่องวาณิช. (2554). การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 15). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสภี นิลรักษ์. (2554). การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546
ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเลขานุการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อนิรุช สวัสดิ์. (2549). การประเมินผลหลักสูตรนายทหารอาวุโส พ.ศ. 2548 ของสถาบันวิชาการ
ทหารเรือชั้นสูง. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป,
วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา
- อนุชิต ชมพู. (2549). การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนจ่าอากาศ พุทธศักราช
2548. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อิทธิศักดิ์ คณะเจริญ. (2533). การประเมินผลหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักรภาครัฐร่วมเอกชน
(ปรอ.) ของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัย
แห่งชาติ.

ภาคผนวก

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินผลที่กำหนดให้

5 หมายถึง เหมาะสม/ เพียงพอมากที่สุด

4 หมายถึง เหมาะสม/ เพียงพอด້วยมาก

3 หมายถึง เหมาะสม/ เพียงพอปานกลาง

2 หมายถึง เหมาะสม/ เพียงพอน้อย

1 หมายถึง เหมาะสม/ เพียงพอน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามในการประเมินวัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม/ เพียงพอ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	1	2	3	4	5
ด้านบริบท					
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน					
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับความสนใจของผู้เข้ารับการฝึก					
เนื้อหาของหลักสูตร					
3. เนื้อหาของหลักสูตรมีความเหมาะสมกับระยะเวลาในการฝึก (23สัปดาห์)					
4. เนื้อหาหลักสูตรมีการจัดเรียงลำดับเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับสภาพพร้อมที่จะเข้ารับการฝึก					
โครงสร้างหลักสูตร					
5. การจัดโครงสร้างของหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม/ เพียงพอ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	1	2	3	4	5
6. ความเหมาะสมของของวิชาการฝึก (เนื้อหาที่มีความทันสมัยสอดคล้อง กับสถานการณ์ปัจจุบัน) <u>โปรดระบุตามรายวิชา การฝึก</u>					
การฝึกภาคที่ตั้ง					
การยิงปืนนัดปล้น					
การยิงปืนทางยุทธวิธี					
การฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว					
การฝึกการเดินเร่รวัับ 12 ไมล์					
การฝึกการเดินเร่รวัับ 65 กิโลเมตร					
การฝึกภาคป่า ภูเขา					
การฝึกการควบคุมบังคับสัตว์บรรทุกต่าง					
การฝึกการควบคุมการจับบังคับม้า					
การฝึกการดำรงชีพในป่า					
การฝึกการลาดตระเวนในป่า จ. แม่ฮ่องสอน					
การฝึกภาคทะเล					
การฝึกการว่ายน้ำ					
การฝึกการดำน้ำเบื้องต้น					
การฝึกการดำน้ำในถังสูง 10 เมตร					
การฝึกการดำน้ำในทะเลเปิด					
การฝึกการใช้เข็มทิศดำน้ำในเวลากลางคืน					
การฝึกการปฏิบัติการยุทธวิธีทางทะเล					
การฝึกการทัก 72 ชั่วโมง					
การฝึกการดำรงชีพ 24 ชั่วโมง					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม/ เพียงพอ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	1	2	3	4	5
การฝึกภาคปฏิบัติการในเมือง					
การฝึกการต่อสู้ป้องกันตัว					
การฝึกการรักษาความปลอดภัยบุคคลสำคัญ					
การฝึกการลงทางดิ่งจากหอสูง 34 ฟุต					
การฝึกการโรยตัวจากตึก					
การฝึกการชิงตัวประกัน					
การฝึกการสะกดรอยติดตามผู้ต้องสงสัย					
การฝึกการลงทางดิ่งจากอากาศยาน					
การฝึกภาคอากาศ					
การฝึกการกระโดดร่มภาคพื้นดิน					
การฝึกการแก้ไขเหตุติดขัดในการกระโดดร่ม					
การฝึกการพับร่มด้วยตัวเอง					
การฝึกการกระโดดด้วยอากาศยานแบบกระตุกเอง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม สถานที่เรียน เอกสารตำรา
 สื่อการเรียนประกอบหลักสูตรและอุปกรณ์อำนวยความสะดวก

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม/ เพียงพอ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	1	2	3	4	5
สถานที่เรียน					
1. สภาพแวดล้อมห้องเรียนมีความเหมาะสม สะอาด มีแสงสว่างเพียงพอ					
2. ขนาดห้องเรียนมีขนาดที่เหมาะสมกับจำนวนผู้เข้ารับการฝึก					
3. ห้องเรียนมีโต๊ะเรียนเพียงพอสำหรับผู้เข้ารับการฝึก					
4. ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก					
สนามฝึก					
5. สนามฝึกมีความพร้อมต่อการฝึก และมีการดูแลจากเจ้าหน้าที่พยาบาล					
6. สนามยิงปืนมีกฎความปลอดภัย และมีการดูแลจากเจ้าหน้าที่พยาบาล					
7. สนามฝึกกระโดดร่มมีพื้นที่เหมาะสมเป็นที่โล่งและมีการดูแลจากเจ้าหน้าที่พยาบาล					
ตำราและเอกสารประกอบหลักสูตร					
8. ตำราและเอกสารการเรียนมีจำนวนเพียงพอต่อผู้เข้ารับการฝึก					
9. เนื้อหาในเอกสารตำราทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์					
10. เนื้อหาในเอกสารตำราสอดคล้องกับการฝึก					

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม/ เพียงพอ				
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	1	2	3	4	5
อุปกรณ์อำนวยความสะดวก					
11. โสตทัศนอุปกรณ์ เครื่องขยายเสียง เพียงพอกับการฝึกในแต่ละสถานีฝึก					
12. โสตทัศนอุปกรณ์ เครื่องขยายเสียง มีความพร้อมต่อการใช้งาน					
13. เป้ายิงปืนมีจำนวนเพียงพอต่อการฝึก					
14. รั้วที่ใช้กระโดดมีการตรวจสอบความปลอดภัย					
15. อากาศยานที่ให้การสนับสนุนพอเพียงกับการฝึก					
16. อุปกรณ์การฝึกมีการดูแลบำรุงรักษาจากผู้ชำนาญการเฉพาะด้านให้พร้อมใช้งานอย่างสม่ำเสมอ					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของกระบวนการของหลักสูตรการ
จัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม/ เพียงพอ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด
	1	2	3	4	5
ด้านกระบวนการ					
การจัดการเรียนการสอน					
1. การจัดการเรียนการสอนภาคทฤษฎี สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร					
2. การจัดการฝึกภาคปฏิบัติสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์หลักสูตร					
3. การจัดครูฝึกแต่ละวิชาเหมาะสมกับวิชาสอน					
4. ห้วงเวลาการพักระหว่างเรียนและฝึก มีความเหมาะสม(ระยะเวลาการฝึก และระยะเวลาการพัก/ ชั่วโมง)					
การวัดผลและการประเมินผลการเรียน					
5. การวัดผลการฝึกตรงตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตร					
6. การตัดสินผลการเรียนมีความถูกต้อง และยุติธรรม					
7. เกณฑ์การวัดผลมีเกณฑ์ที่มาตรฐาน					

ปัญหาและอุปสรรคในการฝึกหลักสูตร.....

.....

รายวิชาการฝึกที่ควรมี เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัยมากขึ้น.....

.....

.....

ตอนที่ 5 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ ระดับความรู้ ทักษะของผู้ที่สำเร็จการฝึกหลักสูตร
และความสามารถของผู้สำเร็จการฝึกหลักสูตร

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม/ เพียงพอ				
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มาก ที่สุด
	1	2	3	4	5
ด้านผลผลิต					
1. ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี สามารถนำความรู้มาปรับใช้กับการทำงาน					
2. ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินี มีความเชี่ยวชาญในการใช้อาวุธยุทธ โขปกรณ์					
3. ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินีได้รับ การยอมรับจากผู้บังคับบัญชากับเพื่อนร่วมงาน					
4. ผู้ที่ผ่านการฝึกหลักสูตรทหารเสือราชินีนำ ความรู้และทักษะมาใช้ในการทำงานได้ตาม วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (มีความจงรักภักดี ต่อราชวงศ์ มีความเข้มแข็งของร่างกาย มีความคิดริเริ่มมีภาวะการเป็นผู้นำหน่วยทหาร ขนาดเล็ก)					